

தமிழர்கள் மீது போர் திணிக்கப்பட்டதன் சாட்சியாக நிற்கிறது முள்ளிவாய்க்கால்

- வேங்கைய வௌந்தளிர்களின் திறன் விருத்தியும் எதிர்கால சவால்களும்
- ஈழத்து மீனவர்களும் பூகோள அரசியலின் தலையிடும்
- சொற்க்க பூமி சுடுகாடாய் மாறியது ஏன்?

இன்றைய ஒளந்தளிர்களின் திறன் விருத்தியும் எதிர்கால சவால்களும்

கல்வி ஒரு மனிதனை உள் ரீதியாக வளர்ச்சி யடையச் செய்து, சமூக கலாசார விழுமியங்கள் சார்ந்தும் உலகியல் சார்ந்தும் அறிவை அளித்து தனி மனித பூரணத்துவத்தை அளிக்கின்றது. காலச்சக்கரத்தை பின்னோக்கி நகர்த்திப் பார்த்தால் பழையையான காலங்களில் இருந்தே எமது சமூகம் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்துள்ளது. மாணாக்கர்தமது வீட்டை விட்டுப் போய் தமது குருவின் இருப்பிடங்களான ஆச்சிரிமங்களில் தங்கி படித்து வந்தனர். அக்கால கல்வி முறைமை “குருகுல கல்வி” என்று அழைக்கப்பட்டதும் யாவரும் அறிந்த விடயமாகும். அன்று கலை, கலாசாரம், அரசியல், வானியல், என பல துறைகளிலும் கல்வி பயிலப்பட்டு வந்தது. அக்கல்வி முறைமை கால வளர்ச்சியினாடு தானும் வளர்ச்சியுற்று புத்தக நிலை கல்வியாக மாற்றம் பெற்று தற்போது இலத்திரனியல் ஊடான கல்வி வரை வானுயர வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை கல்வி என்பது இன்றியமையாத சொத்தாக கருதப்படுகின்றது. இறுதியாக 2017 ஆம் ஆண்டின் கணக்கெடுப்பின் படி இலங்கையின் எழுத்தறிவு வீதம் 92.3% ஆகும். அதிலும் எமது தமிழ் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை சமூகத்தின் வளர்ச்சிப்பாதைக்கு ஆணிவேராக ஆரம்பத்தில் இருந்தே பார்க்கப்பட்டு வருவது கல்வி எனலாம். கிழக்கு மாகாணத்தின் எழுத்தறிவு வீதம் 88.03% ஆகும். நாட்டில் இடம்பெற்ற முப்பது வருட கால போராட்டத்திற்கு வித்திட்டதே இக் கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட பாரபட்சமும், அரசியல் இலாபங்களுக்காக திட்டமிட்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட கல்வியியல் மாற்றங்களுமேயாகும். இப்படிப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கல்வியின் நிலை இன்றைய எமது சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரை எப்படிப் போகின்றது என்று கேட்டால்

- கார்த்திகா -

அதற்கு பதிலாக எல்லோராலும் சொல்ல முடிவது “மிக மோசமான நிலையை நோக்கி” நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதேயாகும்.

ஒரு காலத்தில் கல்வி கற்றலானது ஆசிரியர், மாணவர்கள் என்போருக்கு இடையே சிறந்த இறுக்கமான தொடர்புகளுடன் கூடியதாகவும் நல்லொழுக் கத்தை அடிப்படையாக வைத்தும் காணப்பட்டது. அத்துடன் கல்விக்கு மேலாக இதர செயற்பாடுகளான எமது பாரம்பரிய விளையாட்டுகளான கபடி, சட்டுகுடு, கிளித்தட்டு, கிட்டிப்புள்ளு, ஓடிப்பிடித்தல், ஒளிந்து பிடித்தல் போன்றவையும் சிறுகதை வாசித்தல், கதைகளை உருவாக்குதல், கதைகள் கேட்டல், ஆக்கங்களை கைபட உருவாக்கல் போன்றவற்றிலும் மாணவர்கள் ஈடுபட்டார்கள்.

இதற்கு மேலாக தமது சுற்றுச்சூழல் சார்ந்து இயற்கையை புரிந்து இரசித்தும் தரிசித்தும் வளர்ந்தார்கள். இதனால் அவர்கள் பெற்ற நன்மைகள் அதிகம். உள் உடல் ஆரோக்கியத்தோடும் சமூக ஒருங்கிணைப்புடனும் வளர்ந்தார்கள். மிக முக்கியமாக அவர்கள் தீய வழியில் செல்வதை விரும்பாத பெற்றோர், ஆசிரியர்களின் கண்டிப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதனாலோக ஒழுக்க விழுமியங்களை கற்றுக் கொண்டு இன்றைய சமுதாயத்தின் நிலைமையை சீர் செய்யக் கூடிய திறன் பெற்றவர்களாக வளர்ந்தார்கள்.

அந்த சந்ததியுடன் ஒப்பிடுகையில் இன்றைய சந்ததியை சேர்ந்த சிறார்கள் தொழில்நுட்ப விருத்தி காரணமாக இணையம், இலத்திரனியல் ஊடகங்களான கணனி, திறன் தொலைபேசி போன்றவை ஊடானதுமான கல்வியை கற்று வருகின்றனர். இலங்கை புள்ளிவிபரவியல் தினைக்களத்தின் 2020 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட புள்ளிவிபரங்களின் ஒப்பீட்டு ஆய்வின்படி, கணனி மற்றும் டிஜிட்டல் தொழில்நுட்ப கல்வியறிவு வீதம் இலங்கையில் 2018 ஆம் ஆண்டளவில் 27.5% ஆகவும் 2020 இல் 32% ஆகவும் மற்றும் குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்தை நோக்கினால் 2018 ஆம் ஆண்டளவில் 14.1% ஆகவும் 2020 இல் 17.2% ஆகவும் இரு வருட இடைவெளியில் சடுதியான அதிகரிப்பை காட்டுகிறது.

இங்கு கல்வி ஊடாக பரிமாற்றம் துரிதப்படுத் தப்பட்டுள்ளதே தவிர கல்வியின் முழுமைத் தரத்தில்

எதிர்மறையான மாற்றங்களே ஏற்பட்டுள்ளன எனலாம். ஏனெனில், மாணவர்கள் ஆசிரியர்களின் வழிக்காட்டலின்றி தாமே சுயமாக கற்று விட முடியும் என்கின்ற மனப்பான்மையை அவர்களிடத்தில் வளர்த்து வருகின்றது. இதனால் வரும் தன்மைப்பிக்கை வயதிற்கேற்ற நடத்தைகளை மீறிய செய்கைகளுக்கும் மற்றும் தீய வழிகளில் செல்லவும் தூண்டுகிறது. இதற்கு ஒரு காரணமாக இருப்பது, இன்றைய உலகம் வணிகத்தை முதன்மையாக முன்னிறுத்துவதாக உள்ளமை எனலாம்.

நாம் திரும்பும் இடமெல்லாம் வணிக நோக்குடைய விளம்பரங்கள் கண்களை குடைகின்றன. பெரியவர்களே இவ்விளம்பரங்களின் ஈர்ப்புக்குள் ளாகும் போது சிறியவர்கள் எவ்வளவு ஈர்க்கப்பட்டு விடுவார்கள் என்பது சொல்லித் தெரிய வேண்டிய தில்லை. இவ்வாறான ஒரு சூழலின் மத்தியில் தான் கண்ணி இலத்திரனியல் கல்வி ஊடகவெளியில் பெற்றோரின் மேற்பார்வையின்றி சிறார்கள் இயங்குகின்றார்கள். இது அவர்களின் சிந்தனை சிதறாக்கப்படக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை வழங்குகின்றது. இதிலும் சில பெற்றோர் இலத்திரனியல் ஊடகங்களை இயக்குமளவுக்கு அதைப் பற்றிய அறிவு இல்லாதவர்களாக இருப்பது மிகவும் அபாயமானது. அவர்களது பிள்ளைகள் உண்மையில் கல்வி செயற்பாடுகளில் தான் ஈடுபெடுகிறார்களா என்று கூட மேற்பார்வை செய்ய முடிவு தில்லை.

மேலும், உலகளாவிய ரீதியில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியதும், இன்றளவிலும் முழுமையாக நீங்கி போகாததுமான கொரோனா வைரஸின் ஆக்கிரமிப்பு 2019 ஆம் ஆண்டின் முடிவில் எல்லா நாடுகளைப் போலவும் இலங்கையையும் விட்டு வைக்க வில்லை. இதன் விளைவு இன்று எப்படி பொருளாதாரத்தை அடிமட்டத்திற்கு கொண்டு சென்று விட்டதோ அது போலவே கல்வியையும் பாதிப்படைய செய்து விட்டது. 2020 ஆம் ஆண்டு முதல் கொரோனா பரவலினால் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன. மீண்டும் திறக்கப்பட்டாலும் பாடசாலை தொற்றுக்கள்ளாகும் முக்கிய இடப்பெற்பாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டு அடிக்கடி மூடப்பட்டது. இதனால் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய நாட்களே பாடசாலை திறக்கப்பட்டு கல்விச்செயற்பாடுகள் இடம்பெற்றன.

பாடசாலைகள் திறக்க முடியாதமையால் சூம் செயலி (Zoom App) மூலம் மாணவர்களை

இணைத்து ஆசிரியர்கள் கல்வி கற்பித்தனர். மற்றும் வாட்சப், வைபர் செயலிகள் (Whatsapp, Viber) மூலம் பரீட்சை விளாத்தாள்கள் அனுப்பப்பட்டு பரீட்சைகளும் நடாத்தப்பட்டன. இதில் மாணவர்கள் பாடசாலை வகுப்பறைகளில் செலவு செய்யும் நேரத்தை விடவும் அதிகமாகவே இணைய மூல வகுப்புகளில் (Online Class) நேரத்தை செலவு செய்து கொண்டிருந்தனர். இது இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. இதனால் சிறார்கள் கண்கள், செவிகள், மூளை தொடர்பான உடலியல் பாதிப்பையும் வீட்டிற்குள்ளேயே “சிறைக்குள் அடைப்பட்ட பறவை குஞ்சுகள் போல” இருப்பதால் உளவியல் பாதிப்பையும் அடையும் நிலையை பார்க்கக் கூடிய தாக உள்ளது. மற்றும் நண்பர்களுடன் இடைத்தொடர்பு குறைதல் உளவியல் பாதிப்பை மேலும் அதிகரிக்கிறது. மேலும் குடும்ப வன்முறைகளிற்கு இடையில் சிக்குண்டு உள்ளீர்தியான பாதிப்பை எதிர் கொள்ள கிறார்கள். வீட்டுக்குள்ளேயே இருப்பதனாலும் உடற்பயிற்சி, விளையாட்டுகள் இன்றி இருப்பதனாலும் உடற்பருமன் அதிகரித்தல் (obesity) நோய் வருவதற்கான ஆபத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர்.

கல்வித் தினைக்களாம், பரீட்சை தினைக்களாங்களின் புள்ளி விபரங்களின் அடிப்படையில், கிழக்குமாகாணத்தில் 2015 இல் உயர்தரத்திற்கு தகுதி கண்ட மாணவர்கள், பல்கலைக்கழகத்திற்கு தகுதியானவர்கள் முறையே, 66.7% மற்றும் 61.7% ஆகவும், திருகோணமலையில் 63.2% மற்றும் 62.8% ஆகவும் காணப்பட்டது. அது போல் 2020 இல் கிழக்குமாகாணத்தில் உயர்தரத்திற்கு தகுதி கண்ட மாணவர்கள், பல்கலைக்கழகத்திற்கு தகுதியானவர்கள் முறையே, 70.25% மற்றும் 60.29% ஆகவும், திருகோணமலையில் 64.53% மற்றும் 62.98% ஆகவும் காணப்பட்டது. இந்த புள்ளி விபரங்கள் ஜந்து வருட இடைவெளியில் பரீட்சை பெறுபேறுகளின் நிலை அபிவிருத்தியை காட்டா விட்டாலும் கீழ்நோக்கி போகாமல் இருப்பது சிறிய ஆறுலைத் தருகிறது. ஆனால் இந்த புள்ளிவிபரங்கள் மாணவர்களின் திறன் விருத்தி, சமூக ஊடாட்ட விருத்தி, மனோநிலை விருத்தி, உடல்வள விருத்தி என்பவை பற்றி எதையும் காட்டவில்லை என்பதை குறித்துக் கொள்வது அவசியமாகும். இந்த 5 ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் மேற்குறித்த வாழ்க்கைச் சுட்டிகள் எவ்வாறு மாற்றமடைந்துள்ளன என்பதை ஆராய வேண்டியது அவசியமாகும். அதற்கான தரவுகளை

(23 ஆம் பக்கம் பார்க்கவும்)

தமிழ் ஊடகத் தீர்டு,
லக்குமி கட்டிடம்,
ஞானபாஸ்கரோதய சனசமூக நிலைய வீதி,
கல்வியங்காடு, யாழ்ப்பாணம்.

நிமிர்வ
ஆசிரியர் பார்வை

மின்னஞ்சல் : nimirvueditor@gmail.com
இணையம் : www.nimirvu.org
தொலைபேசி இல : 021 223 2121

வெகுசன அமைப்புகளின் கூட்டான கட்டமைப்பே கின்றைய தேவை

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலத்தில் இருந்து இன்று வரை தமிழ்மக்கள் மீது திட்ட மிட்ட ரீதியில் இனப்படுகொலை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இனப்படுகொலை, பண்பாட்டுப் படுகொலை உச்சம் பெற்றிருந்த மாதங்களாக வைகாசி மாதத்தை கூற முடியும். அந்த மாதத்தில் தான் முள்ளிவாய்க்கால் தமிழினப்படுகொலை, யாழ் பொதுநாலக ஏரிப்பு என்பன இடம்பெற்றன.

இம்முறை முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தலில் ஏராளமான தமிழ் மக்கள் உணர்வெழுச்சியுடன் பங்கேற்றார்கள். கடந்த காலங்களில் தமிழ் மக்களின் நினைவேந்தல் உரிமை பலவந்தமாக மறுக்கப்பட்டிருந்தது. முள்ளிவாய்க்கால் கஞ்சி இந்த ஆண்டு நினைவேந்தலில் பலரது கவனத்தையும் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிட்டு சொல்ல வேண்டியது.

தமிழர் தாயகம் இன்றும் இராணுவத்தின் வன்கரங்களுக்குள் இருப்பதற்கு சாட்சி முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தலுக்கு செல்லும் வழியில் ஐந்தாறு சோதனை சாவடிகளை கடந்தே செல்ல வேண்டியிருந்தது. தென்னிலங்கையில் இப்படியான நிலை இல்லை. இங்கே தான் இன்னமும் அடக்குமுறை தொடர்கிறது என்பதற்கு இவ்வருட நினைவேந்தலும் ஒரு சாட்சி இந்த விடயங்கள் சர்வதேச ஊடகங்களிலும் வெளிவந்துள்ளன.

முள்ளிவாய்க்கால் இனப்படுகொலைக்கு சற்றும் குறைந்ததல்ல பண்பாட்டுப் படுகொலையான யாழ் நாலக ஏரிப்பு. தமிழ் மக்கள் மனங்களில் ஆறாவடுவை அது ஏற்படுத்தி இருந்தது. இதனை திட்டமிட்டு நிறைவேற்றிய காமினி திஸாநாயக்கா, லலித் அத்துலத் முதலி போன்றோர் கேம்பிரிட்ஜ் இலும், ஹாவர்டிலும் கல்வி பயின்றவர்கள். கல்விக்கும் பேரினவாத அடக்குமுறை சிந்தனைக்கும்

தொடர்பில்லை என்பதை தான் மேற்படி சம்பவங்கள் காட்டுகின்றன.

கோட்டாகோகம போராட்டம் பொருளாதார காரணங்களுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருந்தாலும் அங்கே முற்போக்காக பல விடயங்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. முள்ளிவாய்க்கால் படுகொலை, யாழ் நாலக ஏரிப்பு ஆகிய விடயங்கள் தொடர்பாக சிங்கள மக்களுக்கு விழிப்பூட்டும் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை தொடர்பாக தமிழ்மக்களுக்கு பல்வேறு விமர்சனங்கள் இருந்தாலும் இப்படியாக திரஞ்சும் சிங்கள முற்போக்கு சக்திகளை ஊக்குவிக்க வேண்டிய உள்ளது. கோட்டாகோகமவினாடாக வரக்கூடிய நன்மைகளை அறுவடை செய்வதற்கு ஒரு வெகுசன அமைப்பு அமைக்கப்பட வேண்டிய தேவையும் இன்று எழுந்துள்ளது. அந்த அமைப்பு கோட்டாகோகம போராட்டக்காரர்களுடன் பேச வேண்டும். அதனாடாக சிங்கள மக்களுக்கு எமது கோரிக்கைகள் தொடர்பாக விழிப்புணர்வை அதிகரிக்க முடியும்.

அதே போன்று எமக்கு நடந்த, நடந்து கொண்டிருக்கின்ற அவலங்களை அடுத்த சந்ததிக்கு எடுத்து சொல்லவும், சர்வதேசத்துக்கு காட்டவும் கூடிய ஒரு மரபாக முள்ளிவாய்க்கால் கஞ்சியை வளர்க்க வேண்டும். இதனை ஆரம்ப புள்ளியாக வைத்து அடுத்த கட்டத்துக்கு எமது போராட்டத்தை வளர்ப்பதற்கான திட்டமிடலை மேற்கொள்ளவேண்டும். இந்த நடவடிக்கைக்கும் வெகுசன அமைப்புக்களின் கட்டமைப்பு அவசியமானது.

எம்மத்தியில் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக, தொழிற்சங்கங்களாக, சனசமூக நிலையங்களாக, சிறிய சிறிய அமைப்புகளாக சிதறிக்கிடக்கும் வெகுசன அமைப்புகள் ஒரு கூட்டான கட்டமைப்பை உருவாக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

அட்டை பட்ட - இணை

- இ. கிருஷ்ண -

ஈழுத்து மீனவர்களும் பூகோள அரசியலின் தலையீடும்

ஈழுப் பெரும் பரப்பு பல இயற்கை வளங்களை கொண்டது. அவை நாட்டிற்கும், நம்மவர்க்கும் பொருளாதாரத்தை ஈட்டிக் கொடுக்கின்றன. அதில் கடற் பகுதியானது மிகப் பெரும் பங்காற்றுகின்றது என்றால் மிகையாகாது. இதில் ஒன்றான மீன்பிழைய எடுத்து நோக்குவோமானால் எம்மவர்கள் காலம் காலமாக மீன் வளத்தின் பாதுகாப்பினை உறுதி செய்துகொண்டு எதிர்கால சந்ததியினருக்கும் மீன் வளத்தினை வழங்கும் வகையிலேயே மீன்பிழையில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அதனாடாக தமது தேவையை பூர்த்தி செய்வதோடு மிகுதியை வெளிப்பிரதேசங்களிற்கும் ஏற்றுமதி செய்து வந்தனர். இதனாடாக பொருளாதார நிலையில் வெற்றி கண்டனர். ஈழுத்தில் 2009 ற்கு முன்னர் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுப் போர்காலத்திலும் அங்கு இடையூறுகளையும் தாண்டி அவர்களது பொருளாதாரம் சீர்க்கலையாமல் இருந்தது. இருந்தபோதும் ஈழுத்தில் தற்கால மீனவர்கள் பல இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுத்து வருகின்றார்கள். தம்முடைய பொருளாதாரம் நிலைகுலைகிறது எனும் வருத்தத்தோடு எங்கே முறையிடுவது என செய்வதறியாது தவிக்கின்றனர். முறையிட்டாலும் பயனேதும் இல்லை என்பதே நிலை.

ஈழுத்து மீனவர்களின் முக்கிய பிரச்சினை களில் ஒன்றாக இன்று இருப்பது வட கடற்பரப்பில் இந்திய மீனவர்களின் இழுவைப்படகுகள் அத்து மீறி நுழைவது மாத்திரமல்லாது தடைசெய்யப்பட்ட வலைகளை பயன்படுத்தி எமது மீன் வளத்தை அடியோடு அள்ளிச் செல்வதனால் அங்கே மீன்வளம் முற்றாக அழிக்கப்படுகிறது. மீன் வள இனப்பெருக்கத்தில் பவளப்பாறைகளுக்கே முக்கிய பங்கு உண்டு. எனினும் இவர்களுடைய செயற்பாட்டினால் பவளப் பாறைகள் சேதப்படுத்தப்பட்டு மீன் வளமே முற்றாக அழிக்கப்படுகிறது. அது தற்கால மீனவர்களை மாத்திர

-பற்றி ஹஜ்ஞ்தினி-

மல்லாது எதிர்கால சந்ததியினரின் பொருளாதாரத் தையும் பின்னடையைச் செய்வதற்கு மூல காரணமாக அமைகிறது.

அது மாத்திரமல்லாமல் அவர்களுடைய இழுவைப்படகுகளின் வருகையின் போது எமது மீன் வர்களின் வலைகள் அவற்றின் வலுவான இயந்திரத் திற்குள் சிக்குண்டு மீள உபயோகப்படுத்த இயலாத வகையில் சேதமாக்கப்படுகின்றன. இதனால் அம் மீனவர்களும் அவர்களை சார்ந்துள்ள குடும்பத்தினரும் பெரும் சிரமத்திற்கு உள்ளாகின்றனர்.

இதே போல் யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சி கிழக்கில் தென்னிலங்கை மீனவர்கள் அத்துமீறி வாழ வீடுகளை அமைத்து அட்டை பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபடுவதனால் எம் மீனவர்களின் வாழ்வாதாரம் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. கரைகளுக்கு மிக அருகே மீன்பிழி படகுகளை செலுத்துவதனால் எம் மீனவர்களின் வலைகள் அறுக்கப்படுகின்றன. இதனால் மீனவர்கள் கடுமையான பொருளாதார இழப்புகளை சந்தித்து வருகின்றனர்.

வடக்கில் இவ்வாறாக இருக்கையில் கிழக்கிலோ சிங்கள கடும்போக்குவாத அரசினால் எம் மீனவர்கள் பாதிப்படைகின்றனர். அதாவது கிழக்கு கரையோரத்தை பூர்வீகமாக கொண்டு வாழ்ந்த தமிழ் மீனவர்கள் கடும்போக்குவாத அரசினால் திட்டமிட்டு வெளியேற்றப்பட்டதோடு அங்கு சிங்கள குடியேற்றம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அவ்வாறான பிரதேசங்களில் எம்மவர்கள் மீன்பிழையில் ஈடுபடுவது என்பதே முற்றாக தடை செய்யப்படுகிறது. அதையும் மீறி மீன் பிடிக்கச் செல்பவர்கள் சிங்கள மீனவர்களால் தாக்கப்படுவதும் அவர்களது உடைமைகள் சேதப்படுத் தப்படுவதும் அதனை அதிகாரிகளிடத்தில் முறையிட்டாலும் அதற்கான தீர்வு கிட்டாமல் இருப்பதும் வழக்கமானதொன்றாகிவிட்டது. இதனால் எம் மீனவர்கள் மீன்பிழைய கைவிடுகின்றனர் அல்லது ஒதுங்கி இருப்பதே மேல் என்று மீன்பிழைய தவிர பிற தொழில் தெரியாத காரணத்தினால் வேறு பிரதேசங்களுக்கு இடப்பெயர்வை மேற்கொள்கின்றனர். இதனாடாக

மீனவர்களினுடைய வாழ்வாதாரம் உள்நாட்டிலேயே மறுக்கப்படுகிறது அல்லது நசுக்கப்படுகிறது. இவ் வாறாக எமது வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மீனவர்கள் சொல்லணாத் துயரங்களை அனுபவித்து வருகின்றனர். எவ்வாறு தீர்த்துக் கொள்வது என அறியாமல் ஏக்கத்துடன் வாழ்கின்றனர்.

இதற்கான தீர்வுகளை இலங்கை அரசினால் வழங்க முடியாமல் உள்ளதா? அல்லது தீர்வை பெற்றுக் கொடுக்க எத்தனிப்பதே இல்லையா?

இந்தியா மற்றும் சிறீலங்காவின் அரசியல் தலையீட்டால் பந்தாடப்படும் எமது மீனவர்கள் தமது தொழிற் சங்கங்களை பலப்படுத்துவதும், தமிழக மற்றும் சிங்கள மீனவ சமூகங்களுடன் உறவுகளைப் பலப்படுத்துவதும் தேவையான ஒன்றாக அமைகின்றது. இறுதியில் மக்கள் அமைப்புக்களுக்கு ஊடாகவே இவற்றை அந்தந்த மக்கள் நலன்சார்ந்து அனுகவும், தீர்க்கவும் முடியும்.

இந்திய மீனவர்களின் அத்துமீறல்கள் தொடர்பாக தமிழ் அரசியல்வாதிகள் இந்திய, தமிழ் நாட்டு அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டும். அதில் இந்திய, இலங்கை மீனவர் சங்க தலைவர்கள் உள்வாங்கப்படுதல் இன்றியமையாதது. இதனாடாக இருதரப்பினருக்கும் இடையேயான பிரச்சினைகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டு தீர்க்கப்பாட்டிற்கு வருவதன் மூலமே இரு தேசமாக பினவுபட்டு வாழும் ஓர் இனமான தமிழ் மக்களின் நட்புறவு பலப்படுத்தப்படும். இதுவே ஈழத்தமிழர்களுக்கு அனுகூலமானதாகும்.

சிறிலங்கா அரசினுடைய இலக்கு ஈழத்தமிழர்கள் மற்றும் தமிழக மக்களின் உறவை உடைத்து விரிசலை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதே. அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றக் கூடியவர்களே அமைச்சுப் பதவியில் அமர்த்தப்படுகின்றனர். அவர்களும் தம் சுய இலாபத்திற்காக தம் இன மக்கள் படும் அவஸ்தையை கண்டுகொள்ளாது மெத்தனப் போக்காக செயற்படுகின்றனர். இலங்கை அரசு வட கடற்பரப்பில் கடற்படையினரை சீர்படுத்துவதன் மூலம் இந்திய இழுவைப் படகுகள் அத்துமீறி உள் நுழைவதை முழுமையாக தடை செய்ய முடியும். ஆனால் அவ்வாறு செய்யாமல் இருப்பதற்கான காரணிகளில் ஒன்றாக இருக்க கூடியது போதைப்பொருள் மாபியாவின் வியாபாரம் தடையின்றி நடைபெற முக்கியமான பாதையாக

“சிறிலங்கா அரசினுடைய இலக்கு ஈழத்தமிழர்கள் மற்றும் தமிழக மக்களின் உறவை உடைத்து விரிசலை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதே”

வடக்கு கடற்பரப்பு திகழ்கின்றமையே என்று சந்தேகிக் கப்படுகிறது. பல அரசியல்வாதிகள் கையூட்டுக்கள் மூலம் நன்மை அடைவதாலும் போதைப்பொருள் மாபியாக்களுக்கு இடம் கொடுத்து மீனவர்களுக்கு தீர்வு பெற்றுக் கொடுப்பதில் அலட்சியப்போக்காக உள்ளனர் என்று கருதப்படுகிறது. எது எவ்வாறா யினும் பாதிப்புக்கள்ளாகுவது எம் மீனவ சொந்தங்களே.

ஆயினும் சிறிலங்கா அரசினால் கூறப்பட்டு வரும் விடயம் யாதெனில், இது இரு நாட்டிற்கு இடையேயான பிரச்சினை என்பதால் துரிதமாக தீர்வைப் பெற முடியாது. இது இரு நாட்டிற்கும் இடையேயான பூகோள அரசியலை பாதிக்கும் என காரணம் காட்டப்படுகிறது. அடுத்ததாக கிழக்கு தமிழர்களின் நிலையோ கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது. இலங்கை அரசின் நிகழ்ச்சி நிரவின் கீழ் இயங்கும் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் அல்லது அரசுடன் இணைந்து அமைச்சுப் பதவிகளைப் பெறும் அரசியல் வாதிகள் அமைச்சுப் பதவிகளையும் அரசினால் பெற்றுக்கொள்ளப்படும் சுகபோக வாழ்க்கையையும் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காக தமிழர் தரப்பு பிரச்சினைகளை அரசிடம் கொண்டு சேர்ப்பதில் பின்வாங்குகின்றனர். கிழக்கு கரையோரங்களில் சிங்கள குடியேற்றங்களை அமர்த்துகின்ற போதிலும் அதனைப் பற்றி கேள்வி கேட்பதற்கு தயங்குகின்றனர். எங்கே அரசு தம் பதவியை பறித்து விடுமோ என அஞ்சகின்றனர்.

இவ்வாறான அரசியல்வாதிகளால் தமிழ் மக்களுக்கு பயன் ஏதுமில்லை. தத்தமது சொத்துக் களை பெருக்குவதிலேயே முனைப்பாக செயல்படுகின்றனர். ஈழத் தமிழ் மீனவர்களின் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வு தமிழ் அரசியல் தலைமைகளிடமும், இந்திய அரசிடமுமே உள்ளது என்பதே நிதர்ச்சனமான உண்மை. எனவே தமது மக்களின் வளர்ச்சிக்கும் விருத்திக்கும் எந்த வகையிலும் பயன்படாத இந்த தமிழ் அரசியல் தலைமைகளை தமிழ் மக்கள் தூக்கி ஏறிய வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடியை புரிந்து கொள்ளல்

பகுதி: 02

- செஸ்லின் -

1970 களின் பின்னரை பகுதிகளில் இலங்கையில் சுதந்திர வர்த்தக வலயங்கள் ஊடாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஆயத்த ஆடைக் கைத்தொழிலை நோக்கி முதலீட்டாளர்களை அழைக்கும் போது மிக கூடியாவ சலுகைகளும் வாக்குறுதிகளையும் கொடுத்திருக்கின்றோம். ‘எங்களுடைய தொழிலாளர்கள் விதிகள் எதுவுமே அதற்கு செல்லுபடியாகாது. வேண்டியள வக்கு அவர்களை நீங்கள் பயன்படுத்தலாம். குறைந்த பட்ச கூலி எதுவும் நாங்கள் நிர்ணயிக்க மாட்டோம். நீங்களே கொடுத்துக் கொள்ளலாம்’ இவ்வாறு அடிமட்டக் கூலியைக் கொடுக்கின்ற சலுகைகளை கொடுத்து தான் முதலீட்டாளர்களை இங்கே இழுக்கின்றோம். அவர்கள் வருவது கூலி சுரண்டலுக்காக தான். அதற்கு போகின்றவர்கள் எங்களின் ஏழைக் குடும்பங்களின் பெண் பிள்ளைகள் தான். அவர்கள் வெறுமனை கூலி சுரண்டல், உழைப்பு சுரண்டல் மட்டுமல்ல பாலியல் சுரண்டல், சமூக சுரண்டல் என பல்வேறு சுரண்டல்களுக்கு ஆளாகிக் கொண்டு போகின்றார்கள். வருவாய்க்காக இவற்றை சுகித்து வாழுவேண்டிய நிலையில் உள்ளார்கள். இப்படியாக சுரண்டல்களுக்கு உள்ளாகும் ஏழை எனிய பெண் களின் கண்ணீரால் கட்டப்பட்டது தான் இந்த தேசத்தின் பொருளாதாரம்.

அடுத்தது சுற்றுலாத்துறை. எங்களிடம் வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகளில் ஜந்து நட்சத்திர விடுதிகளில் தங்கக் கூடிய சுற்றுலாப் பயணிகள் என்பது மிகக்குறைந்தளவினாலே ஆகும். வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகள் பெரும்பாலும் அந்த விடுதிகளுக்கு போகாமல் குறைந்த விலையில் சாதாரண விடுதிகள், சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட வீடுகளில் தங்குகிறார்கள். அவர்களின்

செலவளிக்கின்ற இயலுமை மிகவும் குறைவானது. ஆனால் அவர்கள் வந்து எங்களின் உள்ளுர் கடைகளில், வீடுகளில், விடுதிகளில் செலவழித்து கிடைக்கும் வருமானம் தான் வெளிநாட்டு செலாவணியாக கிடைக்கும் பெரிய பங்களிப்பு. ஜந்து நட்சத்திர விடுதிகளில் செலவழிக்கும் பணம் அந்த விடுதிகளினால் வெளியேற்றப்பட்டு விடும். அந்த விடுதிகளில் வழங்கப்படும் பொருட்களில் பெரும்பாலானவை இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருள்கள். எனவே அந்தப் பணம் திரும்ப போய்விடும். கிராமங்களில் உள்ள மக்களின் விருந்தோம்பலால் கிடைக்கும் வருமானம் தான் சமூகத்துக்கும் தேசத்துக்கும் கிடைக்கும் வருமானமாக நாங்கள் கொள்ள முடியும். இந்த துறையிலும் ஏழைமக்களே சுரண்டப்படுகிறார்கள்.

சுதந்திரமடைந்த பின்பு கிட்டத்தட்ட 70 களின் பின்பு எண்பதுகள் வரையிலும் ஓவ்வொரு ஆட்சியும் முதலாளித்துவ, சோஷலிச கொள்கை என மாறி மாறி கொண்டு வந்து எல்லாவற்றையும் உடைத்தன. அவர்களுக்கு தேசம் பற்றி எந்த அக்கறையும் இருக்கவில்லை. மக்கள் பற்றி அக்கறையில்லை. மக்களை ஒன்றாக முன்நகர்த்த வேண்டும் என்கிற அக்கறை இருக்கவில்லை. மக்களை பிரித்து ஆண்டு தாங்கள் எப்படி அதிகாரத்துக்கு வரலாம். தாங்கள் எப்படி பொய் வாக்குறுதி கொடுக்கலாம் என்று தான் செயற்பட்டார்கள். இவ்வாறு 1948 களின் பின்னிருந்து 70 வருடங்களாக மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வந்த அரசுகள், அரசியல் கட்சிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து செய்த தவறுகளின் ஒட்டுமொத்த விலை தான் இன்று நாம் எதிர்நோக்கும் ஒட்டு மொத்த நெருக்கடியாக மாறியுள்ளது. எல்லோரும் இந்த கூட்டுப் பொறுப்பை விளங்கினால் மட்டுமே அதிலிருந்து எப்படி மீளாம் என்கின்ற கேள்விக்கு விடை தேடலாம்.

இந்தக் கூட்டுப் பொறுப்பை விளங்கினால் எவ்வாறு இதிலிருந்து மாற்றத்தை நோக்கிப் போகப் போகின்றார்கள் என்ற கேள்வி உள்ளது.

இப்போதும் அவர்களுக்கு இந்த நாடு, மக்கள் தொடர்பில் தொலைநோக்கு திட்டம் இருக்கிறதா, கனவு இருக்கிறதா என்றால் அப்படி எதுவுமே இல்லை. இப்போதும் அவர்கள் 69 இலட்சம் மக்களின் வாக்குகளினால் ஆட்சிக்கு வந்ததாக சொல்லி பெருமை பேசுகின்றனர். “அந்த மக்களுக்கு மட்டும் தான் பொறுப்பு சொல்லப் போகின்றேன். அந்த மக்களின் அபிலாசைகள் தான் முதன்மையானது.” என்று கூறுகின்ற வக்கிரம் பிடித்த சிந்தனையால் தான் வழிப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றார்கள். இவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் குறையாதவர்கள் தான் எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள். அவர்களும் இப்படியான சிந்தனை உடையவர்கள் தான்.

இத்தீவின் மக்கள் எல்லோரையும் ஒரே திசை நோக்கி கூட்டி இணைத்து அழைத்துச் செல்லக் கூடியளவுக்கு அவர்கள் தங்களை அர்ப்பணித்து வழி காட்டவில்லை. மாறி மாறி செய்யப்படுகின்ற ஒப்பந் தங்களைக் கிழித்து எல்லாவற்றையும் சிதைத்த வர்களாக தான் இருக்கின்றார்கள்.

இவர்கள் தேசம் பற்றிப் பேசும் பொழுது கட்டடங்கள், வீதிகள், புகையிரதப் பாதைகள், தொழிலாட்பங்கள், இதெல்லாம் பற்றித்தான் பேசுகின் றார்கள். மக்களைப் பற்றிப் பேசவில்லை. பெளதீக வளங்களை மட்டும் பார்த்து விட்டு அது தான் அபி விருத்தி அது தான் வளர்ச்சி என இவர்கள் நினைக் கின்றார்கள். மக்களுக்கு பயன்படாதவரை இவற்றால் எந்த பிரயோசனமும் இல்லை. இன்று எங்களுடைய உள்ளாட்டுப் பொருளாதாரம், பாரம்பரிய கிராமிய பொருளாதாரம், உணவு உற்பத்திப் பொருளாதாரம், ஒட்டு மொத்தமாக கைவிடப்பட்டு இருக்கின்றது.

“1948 களின் பின்னிஞ்சு

70 வருடங்களாக மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வந்த அரசுகள்,
அரசியல் கட்சிகள் எல்லோரும்
செர்ந்து செய்த தவறுகளின் ஒட்டுமொத்த விளைவு தான் இன்று
நாம் எதிர்நோக்கும் ஒட்டுமொத்த நெருக்கடியாக மாறியுள்ளது”

சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கா ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் கலாநிதி என.எம் பெரேரா அவர்கள் நிதியமைச்சராக இருந்தார். 70 களின் பிற பகுதியில் அவர் இங்கே ஒரு இறுக்கமான பொருளா தார கொள்கையைக் கொண்டு வந்தார். அந்நிய செலாவணியை பாதுகாப்பதற்காக மிக இறுக்கமான ஏற்றுமதி இறக்குமதி கொள்கையைக் கொண்டு வந்தார்.

இறக்குமதியை இறுக்கமாக கட்டுப்படுத்துவது, ஏற்றுமதியை ஊக்குவிப்பது, இறக்குமதிக்கான பதிலீட்டுப் பண்டங்களை உள்ளாட்டில் உற்பத்தி செய்வது, அதற்காக இந்த நாட்டு மக்களை இறுக்கமாக நிர்ப்பந்தித்தார்கள். முன்னேற்றகரமான ஒரு அனுகுமுறையாக தான் அது இருந்தது. நெருக்கடியாக இருந்தாலும் கூட முன்னேற்றகரமான ஒரு தேவைக்கான நெருக்கடியாக தான் நாங்கள் எதிர்கொண்டோம்.

வாரத்தில் ஜந்து நானும் சோறு சாப்பிட முடியாது. ஒரு நாளைக்கு மரவள்ளிக் கிழங்கு, மறு நாள் குருக்கன், பின் பயறு என உள்ளுரில் விளையும் உணவுப் பொருள்களை சாப்பிடச் சொல்லி மக்களை ஊக்குவித்தார்கள். நிர்ப்பந்தித்தார்கள். அதற்கு நாங்கள் பழக்கப்பட்டோம். எல்லா வீடுகளிலும் வீட்டு தோட்டங்கள் இருந்தன. எல்லா வெற்றுக் காணிகளிலும் பயிரிடப்பட்டன. ஆனால், சிறிமாவோ அம்மையாருக்கு அடுத்து வரும் தேர்தலில் வாக்கு வங்கியை கைப்பற்ற முடியாமல் போய் விடுவோமோ என பயம் வந்தது. என.எம் பெரேராவை வெளி யேற்றி அந்த திட்டங்களை எல்லாம் இடை நடுவில் கை விட்டார்கள். சாதனை செய்ய வேண்டும் என்றால் சாதனைக்குரிய விலையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் இங்குள்ள தலைவர்கள் யாருக்குமே எந்த அக்கறையுமே இல்லை. அவர்கள் தங்களை தாங்களே வளப்படுத்துவதிலும், இந்த தேசத்தின் வளங்களை தங்களுடைய அதிகாரத்தை தக்க வைப்பதற்கு பயன்படுத்துவதிலும் தான் குறியாக இருந்தார்கள். அவர்கள் பார்த்ததெல்லாம் அதிகாரம் என்கிற சுக்தி, அதனால் கிடைக்கின்ற அனுகூலங்கள். இந்த நாட்டை இம்மக்களை ஆளுகை செய்கின்ற மனோ நிலை அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. வெளிப் படைத்தன்மை இருக்கவில்லை. ஆளுகை செய்கின்ற மனநிலையில் மக்களை இணைத்துக் கொண்டு

போவதற்கும் பொறுப்புக் கூறலும் இல்லாமல் தங்களிடம் ஆட்சியதிகாரம் இருக்கிறது, தாங்கள் எதுவும் செய்யலாம் என்கின்ற மமதையில் போனவர்கள் தான் இவர்கள்.

அடிப்படையில் நாங்கள் மூன்று விடயங்களைப் பார்க்கலாம். ஒன்று, ஆட்சி செய்தல் - அதாவது அதிகாரம். அவர்கள் கையில் இருக்கும் அதிகாரத்தை பிரயோகித்தல். இரண்டு, ஆளுகை செய்தல் - மக்களுடன் வளங்களையும் வாழ்க்கை யையும் எவ்வாறு இணைத்து ஆளுகை செய்யப் போகின்றோம் என்பதனை தீர்மானித்து முன்னோக்கி நகர்தல். மூன்றாவது, தலைமைத்துவம். அதிலே தலைவன் தான் முன்னுக்குப் போவார். அவர் தான் முன்மாதிரியான அர்ப்பணிப்போடு நடப்பார். மக்கள் அவர்களை பின்பற்றுவார்கள். இங்கு தலைமை என்கிற விடயமே இல்லை. இங்கு அதிகாரம் அல்லது ஆட்சி செய்தல் என்பது மட்டுமே நடந்தது. மக்களை தலைமை தாங்கி வழிநடத்தும் விடயம் பேசப்பட வில்லை. அந்த வக்கிரம் தான் இந்த தேசத்தில் இருக்கிறது.

ஆகவே இன்று நடந்துள்ள அந்த மிகப்பெரிய அனர்த்தத்துக்கு காரணம் இந்த அரசு மட்டுமல்ல. இந்த அரசுக்கு முன்னிருந்த எல்லா அரசுகளும் எல்லா தலைவர்களும் அரசியல்வாதிகளும் அவர்களோடு இணைந்து செயற்பட்ட புத்திஜீவிகளும் தான். குறுகிய தேர்தல் வாக்குறுதிகளுக்காக மக்கள் ஏமாற்றப் பட்டார்கள். சந்திர மண்டலத்துக்கு சென்றாவது இரண்டு கொத்து அரிசி கொண்டு வருவேன் என்று அன்று சிறிமாவோ சொன்னார். இப்படியெல்லாம் வாக்குறுதி கொடுத்து தான் மக்களை ஏமாற்றினார்கள். இப்படி சலுகை வாக்குறுதிகள் ஒருபுறம், உங்களுக்கு எதிராக தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது மறுபுறம். இதனால் தேசிய பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல் இருக்கின்றது எனக் கூறி இனவாதத்தை விதைத்து அவர்கள் தங்கள் வாக்கு வங்கியை தக்க வைக்கின்றார்கள்.

தங்களுடைய குறுகிய நோக்கங்களுக்காக உடனடி விளைவுகளை சமூகத்திற்கு தர முடியாத திட்டங்களில் எல்லாம் அவற்றின் உண்மைச் செலவினை விட கூடுதல் செலவினை முதலீடு செய்த தாக காட்டி, அதனுடாக சுயலாபங்களை அடைந்து, அந்த திட்டங்களால் எவ்விதமான விளைவு

“கிராமிய பொருளாதார சமூகமாக மரபு சார்ந்த விவசாயத்தை மேற்கொண்டு நிருந்த எம் விவசாய சமூகம் 60 கணக்கு பிறகு விவசாய புரட்சி என்கிற பெயரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நவீன இரசாயன உரங்கள், பீடை கொல்லிகள் என்பவற்றால் ஆட்கொள்ளப்பட்டது. எங்கள் விவசாயிகளை அந்த செயற்கை உரங்களை பயன்படுத்தி கூடிய விளைச் சலை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என ஊக்குவித்ததன் மூலம் எம் கிராமிய உணவு உற்பத்திப் பொருளாதாரம்

வர்த்தகப் பொருளாதாரமாக மாற்றப்பட்டது. இதிலும் கூட போதுமானாவு உபரி இலாபம் விவசாயிகளுக்கு ஒரு நானும் போன்று கிடையாது. அவ்வளவு உபரி இலாபமும் இடைத்தரகர்களாலும் ஏனையவர்களாலும் சுரண்டப்பட்டது. அந்த விவசாயிகள் பாதுகாக்கப்படவில்லை. விளைச்சலை கூட்டித்தான் தங்களது வருமானத்தை பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளானார்கள்.

இயற்கை விவசாயத்தில் எங்களின் பருவ காலத்திற்கு ஏற்ற முறையில் விளைவு தரக்கூடிய பயிர்கள் எல்லாவற்றையும் கைவிட்டு விவசாயிகளை செயற்கை உரங்கள், இரசாயனங்கள், கிருமிநாசினி களை பயன்படுத்தினால் விளைச்சல் கூடுமென கூறி தவறாக ஊக்குவித்து ஒரு வித மாயைக்குள் அவர்களை தள்ளினோம். நாங்கள் சாப்பிடும் உண வெல்லாம் நஞ்சாகத் தான் இருந்தது. நோயாளிகள் சமூகத்தை உருவாக்கி விட்டோம்.

வவுனியா, திருகோணமலை, அனுராதபுரம் இந்த முக்கோண பிரதேசங்களில் அடங்கும் கிராமங்களில் வாழும் மக்களில் பலர் அறியப்படாத சிறுநீரக நோய்களினால் மிக மோசமாக பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் நால்வர் கூட நோயுற்று இருக்கின்றார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் வாழும் பிரதேச மண்ணில் அளவுக்குதிகமான விவசாய இரசாயனங்கள் பயன்படுத்துவதன் விளைவே ஆகும். பொலநறுவையில் சீனாவின் உதவியுடன் மிகப்பெரிய சிறுநீரக மருத்துவமனை ஒன்று அமையப்பெற்றுள்ளது. இவையெல்லாம் அதீத இரசாயன பாவனையின் விளைவுகளே.

(22 ஆம் பங்க நொடிச்சி)

நிந்தனை செய்த குற்றச்சாட்டின் கீழ் நாடாஞ்மன்றத் தில்நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாக பெளத்தமானவர்கள் பயமுறுத்தினர்.

நூலகம் ஏரிக்கப்பட்டு சிதைந்திருந்த நிலையில் அதன் முகப்பை அப்படியே பேணி அதுவொரு சிறிலங்கா அரசின் இனவழிப்பின் அடையாள சின்ன மாக பேண வேண்டும் என்பது ஈழத்தமிழ் மக்கள் பலரது எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. ஆனால் அது இறுதி வரை நிறைவேறவில்லை.

1981 இல் தமிழ்மக்களின் அறிவுப் பொக்கி வழத்தை ஏரித்து அழித்தார்கள். 2009 இல் தமிழ் மக்களையே இனப்படுகொலை செய்தார்கள்.

தற்போது பூமி வெப்பமடைவதன் காரணமாக பூமத்திய ரேகைகளை அண்டிய தேசங்களில் அடிக்கடி தாழமுக்கம் ஏற்படும் என்று கூறப்படுகின்றது. கிட்டத்தட்ட நாங்கள் அப்படியான விடயங்களை தற்போது அனுபவிக்கிறோம். திடீரென வங்காள விரிகுடாவில் தாழமுக்கம் ஏற்பட்டு திடீர் மழையைக் கொண்டு வரும். பிறகு சிறிது நாள் மழையே இருக்காது. இன்று விவசாயிகளுக்கு பருவநிலை மாறுதல் குறித்த எவ்விதமான எதிர்வகூறல்களிலும் நம்பிக்கை இல்லாமல் போய் விட்டது. இந்நிலைமையாலும் விவசாயம் பாதிப்படைந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஏற்கனவே மரபு ரீதியான பயிர்கள் பயிரிடுவதனை கைவிட்டு பல தசாப்தங்கள் ஆகி விட்டன. அப்படி இருக்கையில் திடீரென இரசாயன உரங்களையும் கிருமிநாசினிகளையும் அரசாங்கம் தடை செய்தது. அதனைத் தொடர்ந்து இம்முறை இரசாயன உர தடையால் 30 வீதத்திற்கு உட்பட்ட அறுவடை தான் கிடைத்துள்ளது.

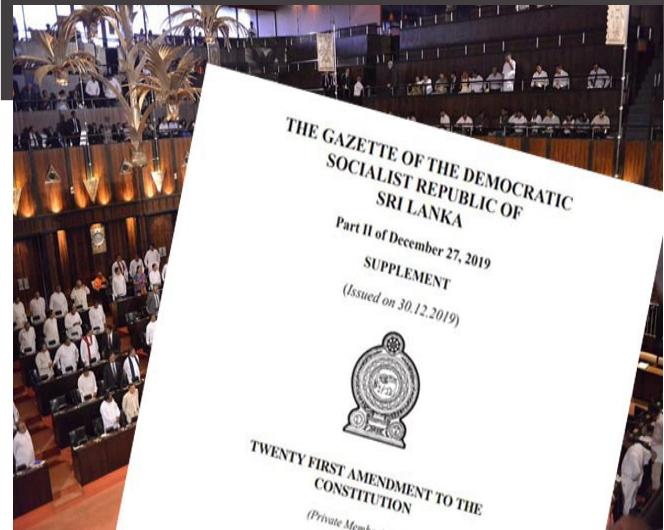
இங்கே விலைக் கட்டுப்பாடு என்பது முற்றாக திறந்து விடப்பட்டுள்ளது. நாளாந்தம் ஏதோ ஒரு பொருள் மாறி மாறி விலை அதிகரித்துக் காணப்படுகிறது. மாதாந்த சம்பளம் எடுப்பவர்கள், நாளாந்த கூலி தொழிலாளர்கள் என யாருமே இங்கே வாழ முடியாதளவுக்கு பொருள்களின் விலைகள் வானளாவ உயர்ந்துள்ளது. ஏரிபொருள், சமையல் ஏரிவாடு, மின்சாரம் என்பன எப்போது வரும் போகும் என சொல்ல முடியாதுள்ளது. இந்த நெருக்கடிகள் எல்லாம் சேர்ந்து இம்மக்களை எந்த வழியும் இல்லாமல் கட்டிப் போட்டுள்ளன.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலத்தில் இருந்து இலங்கை அரசின் திட்டமிட்ட இனவழிப்பு இன்றுவரை இத்தீவில் தொடர்ந்து வருகிறது. ஆனாலும் சிங்கள முற்போக்கு சக்திகளின் ஆதரவு அன்றும் இன்றும் தமிழ்மக்களுக்கு இருந்துள்ளது என்பதை அத்த விவரண போன்ற பத்திரிகைகள் காட்டி நிற்கின்றன.

பேரினவாத அரசை தோற்கடிக்க இவ்வாறான நட்பு சக்திகள் வளரவேண்டும். இன்றைய சிங்கள இளங் தலைமுறையினரில் சிலராவது அரசின் இனவாத பிரச்சாரத்தின் உண்மையான கோர முகத்தை காண்கிறார்கள் என்பது வரவேற்கப்பட வேண்டிய விடயம்.

புதிய உத்தேச அரசியல் யாப்பும் ஈழத்தமிழருக்கான அரசியல் தீர்வும்

பகுதி - 03

**ஸஹ்தமிழ் அரசியல் வறலாற்றினர்
மு. திருநாவுக்கரசு அவர்களால் 27.02.2022 அன்று
நடாத்தப்பட்ட “புதிய உத்தேச அரசியல் யாப்பும்
�ழத் தமிழருக்கான அரசியல் தீர்வும்” என்கிற
உறையாடின் திறுதிப் பகுதி இங்கே
பிரச்சாரித்து.**

இலங்கையில் சென்ட் சபை என்றொரு சபை இருந்தது. இலங்கையில் சென்ட் சபையை உருவாக்கிய போது சோல்பரி குழுவினர் இரு பிரதான காரணங்களை சொன்னார்கள். ஒன்று அறிஞர்கள் அரசியலில் பங்கெடுக்க வேண்டும் என்றால் அவர்கள் நாடாளுமன்ற தேர்தல்கள் மூலம் வரமாட்டார்கள், பின்வாங்கி விடுவார்கள். எனவே அவர்களை கண்டறிந்து நியமிக்க வேண்டும். அவர்களை அரசியலில் ஈடுபட செய்து அவர்களின் மூலை அறிவைப் பெற வேண்டும். இரண்டாவது, சிறுபான்மையினங்களின் உரிமைகளுக்கு இடம் கொடுக்க சென்ட் சபை உதவும். அவர்களின் பிரச்சினைகளை கையாள உதவும். மூன்றாவது அவசரப்பட்டு ஒற்றைச் சபை தீர்மானத்தை எடுப்பதற்கு பதிலாக இரு சபைகள் இருந்தால் தீர்மானங்களை அவசரப்பட்டு போற போக்கில் எடுக்காமல் தாமதித்து புத்திசாலித்தனமாக எடுக்க உதவும். என்ற காரணங்கள் சொல்லப்பட்டன.

இதில் ஒரு காரணம் சிறுபான்மை இனங்களின் தீர்வுக்கான வாய்ப்பு இருக்கும் என்பது. அமெரிக்காவில் சென்ட் சபையில் அங்கத்துவம் சம்பந்தமான விடயத்தில் யாரும் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வர முடியாது. ஜனாதிபதியோ, மாநிலங்களோ

யாருமே கொண்டுவர முடியாது. இலங்கையில் ஒரு சென்ட் சபை இரவோடிரவாக கலைக்கப்பட்டு விட்டது. இதுதான் யாப்புப் பின்னடைவு. சிறீமாவோ பண்டார நாயக்கா பதவிக்கு வந்த போது, செய்த முதல் வேலை சென்ட் சபையை ஒழித்தது தான். எந்த சிறுபான்மை இனத்திடமும் கேட்கவில்லை. தமிழ்மக்களிடமும் கேட்கவில்லை. அதுவும் மூன்றில் இரண்டு பெரும் பான்மை பலத்தோடு வந்த சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, லங்கா சமசவாஜ கட்சி, கொம்மியூனிஸ்ட் கட்சி ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்து வந்த ஆட்சி ஒரு இரவிலே அதனை மாற்றியது. இது தான் இலங்கையின் அரசியல் கலாச்சாரம். இதற்குள் அரசியல் தீர்வை காண முடியுமா?

அமெரிக்காவின் அரசியலில் பிரதானமாக ஒரு விடயம் இருக்கிறது. அரசியலில் அவர்கள் பெரும்பான்மைவாதத்தை நிராகரிக்கிறார்கள். அரசியல் யாப்பை உருவாக்கிய ஸ்தாபக கர்த்தாக்கள் “will of the people not majority of the people” என்ற கருதுகோளை முன்வைத் தார்கள். வாக்குகளினுடைய எண்ணிக்கையால் அல்ல, மக்களின் அபிலாசைகளால் தான் அரசியல் ஜனநாயகத்தை எடை போட வேண்டுமென சொன்னார்கள். மக்கள், இனம், மொழி, அவர்களின் அரசியல் சக்தி தொடர்பாக காணப்படும் அபிலாசைகளைத் தான் அவர்கள் ஒரு தேசத்தின் will என்று சொன்னார்கள். அரசியலில் அங்கு திரண்டிருக்கின்ற மக்களின் will வேண்டும். பெரும்பான்மை அல்ல. ஆனால் இலங்கை அரசியல் யாப்பின் பிரதான குணாம்சமே பெரும்பான்மைவாதம் தான். அமெரிக்க அரசியல் யாப்பின் பிரதான அம்சமாகிய மக்களின் அபிலாசை (will of the people) இற்கும் பெரும்பான்மைவாதம் (majoritarianism) இற்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாடு மிகவும் பாரதாரமானது. Will of the people என்று இருப்பதனால் தான் மிகச் சிறிய மாநிலத்துக்கும் இரண்டு சென்டர்களை வழங்கினார்கள். மிகப் பெரிய மாநிலத்துக்கும் அவ்வாறே செய்தார்கள். அங்கே நான்கு அல்லது ஐந்து சிறிய மாநிலங்களை தூக்கி ஒரே மாநிலத்துக்குள்

உள்ளடக்க கூடியவாறு அளவு வேறுபாடு இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் சிறிய மாநிலங்களின் will of the people ஜ அங்கீரித்தார்கள். ஆனால் இங்கே தமிழ் மக்களுடைய will க்கு எந்தவிதமான மதிப்பும் கிடையாது.

சோல்பரி அரசியல் யாப்பை உருவாக்கிய போது சென்ட் சபைக்குள்ளால் மக்களுடைய குரல்கள் வர முடியும் என்று அவர்கள் கருதினர். சோல்பரி இலங்கையினுடைய அரசியல் யாப்பை உருவாக்கிய போது தமிழ், மூஸ்லிம், மலையக மக்களுடைய பிரச்சினைகளை அடிப்படையாக வைத்தே 29 ஆவது சர்த்தைவழங்கினார்கள் என்று வெளியில் பொய்யாக பலரும் சொல்கிறார்கள். அதன் உண்மையான சூட்சுமம் அதுவல்ல. அரசியல் யாப்பில் நிபுணத் துவம் பெற்ற ஒரு கிறிஸ்தவர் என்னிடம் கூறினார், சோல்பரி 29 ஆவது சர்த்தை கொண்டு வந்ததன் பிரதானமான உள்நோக்கம் அங்கிலிக்கன் கிறிஸ்தவர்கள் இலங்கையில் அருகிக் கொண்டு போவதை தடுப்பது தான் என்று. சிங்கள பெளத்தர்களான பண்டாரநாயக்கா, டி.எஸ் சேனநாயக்கா போன்றோர் அங்கிலிக்கன் கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்கள். உயர் குழாத்தில் இருந்த அங்கிலிக்கன் கிறிஸ்தவர்கள் அரசியல் அதிகாரத்துக்காக கிறிஸ்தவர்களாக மாறி பிரிட்டிஷ்காரர்களுடன் ஒத்துழைத்து நடந்தார்கள். டொனலூர் அரசியலமைப்பு வந்ததன் பிறப்பாடு அவர்கள் புத்த மதத்தினராக மாறுகின்றார்கள். பெரும்பாலான கத்தோலிக்கர்கள் மீனவ சமூகத்தை சார்ந்தவர்கள். அவர்கள் மாறவில்லை.

இங்கு சோல்பரி சிங்கள அங்கிலிக்கன் கிறிஸ்தவர்களை பாதுகாப்பதற்கு என்று கொண்டு வந்த சட்டத்தை எல்லா சிறுபான்மை இனங்களின் பாதுகாப்புக்கு என்று சொன்னார். 1972 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பில் 29 ஆவது சர்த்து தூக்கி ஏறியப் பட்டது. 29 ஆவது சர்த்து தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் ஏனையவர்களுக்கும் சிறிய பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று கருதப்பட்டது. சாதாரண சட்டமாக இருந்த சிங்கள மொழி சட்டத்தை அரசியல் யாப்பு ஏற்பாடாக மாற்றினார்கள். அவர்கள் சட்டங்களை எப்படி கழட்டுகின்றார்கள். பின் தங்களுக்கு ஏற்ற மாதிரி எப்படி பூட்டுகின்றார்கள் என்று பாருங்கள்.

பெளத்த மதத்துக்கு முதன்மை அளிப்பதும், அதனை பேணிப் பாதுகாப்பதும் அரசின் கடமையும்

பொறுப்பும் என்று யாப்பில் எழுதிவிட்டார்கள். இவ்வாறாக இலங்கையின் அரசியல் யாப்பில் எப்போதுமே தங்களுக்கு தேவையான வகையில் பெரும்பான்மைவாதம் செயற்படும். இந்த செயற்பாட்டுக்குள் தான் நாங்கள் எல்லோரும் தொடர்ந்தும் சிக்குண்டு இருக்கின்றோம்.

1944 ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சி ஒற்றையாட்சிக் கட்சியாக பதிவு செய்து கொண்டது. 1946 ஆம் ஆண்டு சோல்பரி அரசியல் யாப்பு வெளிவருகின்றது. சோல்பரி அரசியல் யாப்பிடம் அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சி ஒற்றையாட்சியைத் தான் கோரியது. அதற்குள் ஜம்பதுக்கு ஜம்பதை பிரதிநிதித்துவமாக கோரியது. நிலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்தக் கட்சி சோல்பரியிடம் தீர்வை கோரியது. ஆனால், வெறுமனே அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட யாப்பு மட்டுமே சோல்பரியால் முன்வைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு முன்வைக்கப்பட்ட இந்த சோல்பரி அரசியல் யாப்பு அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியினால் நிராகரிக்கப்பட்டது. அதனை தமிழ்மக்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். 1947 ஆம் ஆண்டு சோல்பரி யாப்பு நடைமுறைக்கு வந்த போது ஒற்றையாட்சி என்ற காரணத்துக்காக அல்ல தமிழர்களுக்கு உரிமை கொடுக்க மறுத்ததற்காக அந்த யாப்பை அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் நிராகரித்தது.

நிராகரித்ததன் பின்பு, டி.எஸ் சேனநாயக்கா ஒற்றையாட்சி அரசியல் யாப்பின் கீழ் பிரதமராக இருக்கும் போது ஒற்றையாட்சி மந்திரி சபை இருக்கிறது. இந்த ஒற்றையாட்சி மந்திரி சபையில் 1948 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 12 ஆம் திகதி தமிழ் காங்கிரஸின் தலைவர் அமைச்சராக இணைந்து கொள்கிறார். உண்மையான அர்த்தத்தில் பார்த்தால் தமிழ் மக்களை தலைமை தாங்கிய கட்சி ஒற்றையாட்சி அரசியல் யாப்பை ஏற்றுக் கொண்டது என்று அர்த்தம். நாட்டில் சட்டத்தை நிர்ணயிப்பது நாடாளுமன்றம். நிர்வாகத்தை நிர்ணயிப்பது அமைச்சரவை. அமைச்சரவையின் கீழ் கையெழுத் திடுவது மற்றும் சோல்பரி அரசியல் யாப்பு செயற்பட உதவுவது எல்லாம் நிர்வாகத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயம். யாப்பின் கீழ் சட்டசபையில் அங்கத்த வராக இருந்தாலும் யாப்பை எதிர்த்துக் கொண்டு

இருக்க முடியும். ஆகவே சட்டசபையில் அங்கத்துவமாக இருப்பது வேறு விடயம். ஆனால் மந்திரியாக இருந்தால் எதிர்க்க முடியாது. மந்திரி என்பவர் அந்த யாப்பின் மீதான நடைமுறையை அப்படியே செயற்படுத்துபவர்.

முதலாவது அர்த்தத்தில் சோல்பரி அரசியல் யாப்பின் கீழ் அமைச்சர் பதவி ஏற்ற அன்றில் ருந்து தமிழ் மக்களுக்கு தலைமை தாங்கிய தமிழ்த் தலைவர்கள் அந்த யாப்பை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டனர் என்று அர்த்தம். பொன்னம்பலம் எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார். இதற்கு பிறகு 1965 ஆம் ஆண்டு டி.எஸ் சேனநாயக்கா மகன் டட்லி சேனநாயக்கவுடன் பொன்னம்பலம் - செல்வநாயகம் இணைந்த கூட்டரசாங்கத்தில் செல்வநாயகம் அமைச்சர் பதவியை பொறுப்பேற்றார். அவர் ஒரு நிபந்தனையை முன்வைத்த பின்னரே அப்படி செய்தார் என்று சின்ன சாக்குப் போக்குச் சொல்லலாம். அவர் மாவட்டசபையை தொடர்ந்து உள்ளூராட்சி சபையை ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் அதிகார மூளை அமைச்சராக இருந்தவர். ஜந்து ஆண்டுகள் அமைச்சரவை தீர்மானங்களின் பங்காளி. எனவே செல்வநாயகம் தலைமையிலான தமிழரசுக் கட்சியும், 1965 – 1970 வரையும் சோல்பரி அரசியல் யாப்பை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டனர்.

இது பற்றி நாங்கள் ஆழமாக சிந்திக்காததனால் நாங்கள் மேலெழுந்த வாரியாக பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட்டது. டட்லி - செல்வா ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட்டது. என சொல்கிறோம். டட்லி - செல்வா ஒப்பந்தம் ஒரு நிர்வாக ஏற்பாடு. அது ஒரு அரசியல் ஏற்பாடு கிடையாது. அரசியல் ஏற்பாடு அல்லாத ஒரு நிர்வாக ஏற்பாடு ஒப்பந்தத்தை எழுதிவிட்டு கிழித்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிர்வாக ஏற்பாட்டை நாங்கள் பெரிய ஒப்பந்தம் என கட்டிக் காவி இன்று வரை பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காக தந்தை செல்வா நிச்சயமாக வரலாற்றில் கண்டிக்கப்படுவார். அப்படி அந்த ஒப்பந்தம் எழுதியதற்கான முழுப் பின்னணியும் உங்களுக்கு தெரியவந்தால் நீங்கள் இரத்தக் கண்ணீர் வடிப்பீர்கள்.

நிச்சயமாக எனக்கு 100 வீதம் தெரியும். அந்த ஒப்பந்தத்தை எழுதியவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள், அந்த ஒப்பந்தம் எழுதிய போது டட்லி சேனநாயக்கா தன் பச்சை மை பேனையினால் ஆங்காங்கே வெட்டி

வெட்டி திருத்தினார். அந்த திருத்தப்பட்ட வரைபை என் கண்ணால் பார்த்தேன். முழுமையாக எழுதப் பட்ட ஒப்பந்தமாக அல்லாமலே ஒரு ஆவணமாக தயாரிக்கப்படாமலே அந்த ஒப்பந்தத்துக்கு இவர்கள் உடன்பட்டுப் போனார்கள். அந்த ஒப்பந்தம் இன்று எங்கோ ஒரு இடத்தில் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். காவலூர் நவரட்னத்திடம் இருந்து வாங்கி தான் நான் அந்த ஒப்பந்த பிரதியை பார்த்தேன். இதைப்பற்றி யாரும் விலாவரியாக பேசியதோ சிந்தித்ததோ கிடையாது.

இங்கு தான் நாங்கள் எல்லாவற்றையும் அடிப்படையில் தத்துவார்த்த ரீதியில் அரசியலைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். வெறுமனே சம்பவங்களிலும் நபர்கள் மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையிலும் பார்க்கக் கூடாது என்று திட்டவட்டமாக சொல்வேன். எவராயிருந்தாலும் நபர்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்து அரசியலை பார்க்காது, அவர்களுடைய செயற்பாடுகள், அதன் மூலம் மக்கள் பெறும் விளைவுகள் அதற்கூடாகவே இதனை பார்க்க வேண்டும். காரணியும் அதன் விளைவும் (cause and effect) என்பதற்குள்ளாலேயே ஓர் அரசியல், அரசியல் தலைவன், அரசியல் தலைமைத்துவம், அரசியல் வழிநடத்தல், அரசியல் தீர்மானம் என்பன பார்க்கப்பட வேண்டும். காரணியும் அதன் விளைவும் என்ற கோட்பாட்டுக்குள் ஒரு விடயத்தை நாங்கள் மதிப்பீடு செய்துதான் சரியான பாதையில் எடை போடுவதற்கான பார்வையை எங்களுக்கு தரவல்லது.

இலங்கையின் அரசியல் விடயத்தை சிங்கள அரசியல் பக்கத்தாலும், இந்தியாவோடு சம்பந்தப்படுத்தியும் நாங்கள் எடைபோட வேண்டும். இதனை இன்றைய சர்வதேச அரசியல் போக்கோடு ஒப்பிட்டு பார்ப்போம். இலங்கையின் அரசியல் என்பது 100 வீதம் புவிசார் அரசியல் வரலாற்றின் வெளிப்பாடாகவே உள்ளது. இந்த புவிசார் அரசியல் வரலாற்று வெளிப்பாட்டில் இந்தியா - இலங்கை அரசு - ஈழத் தமிழர் இந்த மூன்று சக்திகள் சம்பந்தப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த புவிசார் அரசியல் என்பது முதலாவது அர்த்தத்தில் இந்த மூன்று சக்திகளோடும் சம்பந்தப்படும் அரசியலாகும்.

இரண்டாவது, இலங்கை - இந்தியா போன்ற நாடுகளோடு தொடர்புடைய உலக வல்லரசுகள்

அல்லது வெளிச் சக்திகளுடைய நலன்கள் இந்த அரசுகளோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் அளவுக்கு ஏற்ப எங்கள் பிரச்சினை விரிந்தும் சூருங்கியும் போகும். இலங்கையின் புவிசார் அரசியல் என்பது பாக்கு வெட்டிக்குள் அகப்பட்டிருக்கும் பாக்கு போன்று இருப்பது ஒருபுறமிருக்க, இந்த இரண்டு நாடுகளினதும் சம்பந்தப்படும் ஏனைய சக்திகளின் நலன்களோடு சம்பந்தப்பட்டதாகவும் இருக்கும். இவை தான் இலங்கையின் அரசியல் யாப்பை காலம் காலமாக நிர்ணயிக்கின்றன. உலக சக்தியாக விளங்கும் பிரித்தானி யர்கள் 1833 ஆம் ஆண்டு கோல்புறாக் அரசியல் யாப்பை அறிமுகப்படுத்திய போதே இந்தியாவை பாதுகாப்பதற்கான ஒரு காவல் அரணாக தான் இலங்கையை வைத்திருந்தார்கள். பிரித்தானியருடைய பார்வையிலும் நடைமுறையிலும் ஒரு இராணுவ முகாம் தான் இலங்கை. அதனை வெற்றி கரமாக செயற்படுத்தினார்கள்.

இந்த வகையில் புவிசார் அரசியல் என்பது தீர்க்கமான பாத்திரத்தை வகிக்கும். இதனை நீங்கள் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளத் தவறினால் கண் கெட்ட பின்பு சூரிய நமஸ்காரம் போல் பேச வேண்டி வரும். பிராந்திய சக்திகள் சர்வதேச நியமங்களை நிர்ணயிக்கும் வல்லமை கொண்டவர்கள். சர்வதேச கட்டமைப்பு எப்படி அடித்தளத்தில் இருந்தாலும் அவ்வப்போது அந்தந்த பிராந்தியங்களில் காணப்படும் அரசுகளும் அந்த அரசுகளோடு கூட்டு சேரும் அரசுகளும் சேர்ந்து சட்டம், அதற்கு கீழே விதி என்பவற்றை உருவாக்குகின்ற ஆற்றல் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். இது எப்போதும் உண்மையானதாக இருக்கும். உக்ரேனுக்குள் ரஷ்யா தனது படையை அனுப்பியுள்ளது. அது ரஷ்யாவின் புவிசார் அரசியல் நலனோடு மிகவும் பின்னிப் பிணைந்தது. ரஷ்யா தனது பாதுகாப்புக்காக புவிசார் அரசியல் நலனை ஒருபோதும் விட்டுக் கொடுக்காது. நேட்டோவோடு உக்ரைன் சேராமல் இருந்தால், தான் படைகளை விலக்குவதாக ரஷ்ய ஜனாதிபதி அறிவித்திருக்கிறார். ஒரு பிராந்திய அரசு தன் பிராந்தியத்தில் 100 வீதம் தன்னுடைய காலை பதிக்கும். இலங்கை இந்தியாவில் இருந்து 27 கிலோமீற்றர் தொலைவு. சீனாவுக்கும் தாய்வானுக்கும் இடையில் 167 கிலோமீற்றர் தொலைவு. அங்கே 167 கிலோமீற்றர் தொலைவு தாண்டியும் சீனா தன் புவிசார் அரசியலை பேணுவதில் குறியாக உள்ளது. 100 கிலோமீற்றர் தாண்டியும் புவிசார் அரசியல்

நலன் எப்படி உள்ளது எனப் பாருங்கள். எனவே புவிசார் அரசியலை நீங்கள் யாரும் இலகுவாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அது தீர்க்கமான ஒரு பாத்திரம் வகிக்கும். ஒட்டிப் பிறந்த இரட்டையர்கள் போல புவிசார் அரசியலுக்கு அடிப்படையான பலம் உள்ளது. இலங்கை இந்தியாவின் புவிசார் அரசியல் பூட்டுக்குள் இருக்கின்றது என்பதுதான் உண்மை. இன்று சிங்கள மக்கள் அரைவாசிக்கும் மேல் அந்த பூட்டை உடைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலத்தை பிய்த்துக் கொண்டு போய் ஆயிரம் மைலுக்கு அப்பால் இலங்கையை கொண்டுபோய் சிங்களவர்கள் இடம்மாற்றவில்லை. மாறாக பூகோள் அரசியலை சரியாக கையாண்டு பூகோள் அரசியல் பூட்டை அவர்கள் வலுவிழுக்க பண்ணி இருக்கிறார்கள்.

1949 ஆம் ஆண்டு கல்லோயாக் குடியேற்றம், அல்லை - கந்தளாய் குடியேற்றத்துடன் தான் இந்தக் குடியேற்றம் எழும்புகிறது. தமிழர் தாயகத்துக்கு வைக்கப்பட்ட பெரிய ஆப்பு அது தான். அதனை தொடர்ந்து அவர்கள் எல்லா இடங்களுக்குள்ளும் முன்னேறி விட்டார்கள். கிழக்கு மாகாணம் தமிழர்கள் எண்ணிக்கையில் மிகவும் குறைந்த மாகாணமாகி விட்டது. அங்கே முஸ்லிம்களும், சிங்களவர்களும் 20 வீதம். இந்நிலை இப்போது மூல்லைத்தீவுக்கு வந்து விட்டது. தமிழர் தாயகத்தை சிங்கள மயமாக்குவதில் அவர்கள் புவியியல் ரீதியான வெற்றியைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். புலிகளுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே பிணக்கை உருவாக்கினார்கள். பின் சண்டை நடந்தது.

இந்த சண்டைக்கு பின்பு முன்று விதமான பிரச்சினைகள் அவர்களுக்கு இருந்தது. ஒன்று, விடுதலைப்புலிகள் இரண்டு, ஈழத் தமிழ்மக்கள் மூன்று, இந்தியா. புலிகளுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையில் இருந்த சண்டையை சரிவர பயன்படுத்தி இந்தியாவினுடைய வார்த்தைகளுக்கு கீழ் 13 ஆவது திருத்தத்தில் வடக்கு கிழக்கை அரசியல் ரீதியாக இணைத்து விட்டு அதனை நாடாளுமன்றத்துக்குள்ளால் நுணுக்கமாக ஆப்பு வைத்து பிரித்து விட்டார்கள். புலிகளை அழிக்க வேண்டும் என்ற காலகட்ட தேவையின் பின்னணியில் இந்தியா இதனைக் கண்டுகொள்ளாது என்கிற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஒரு நீதிமன்ற தீர்ப்புக்குள்ளால் அந்த பிரிப்பை செய்து விட்டார்கள். இங்கு ஒரு விடயம் மிகவும் முக்கியமானது. வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு என்பது நாடாளுமன்றத்துக்குள்ளால்

இணைக்கப்படாமல் வர்த்தமானி அறிவித்தல் ஊடாக மட்டும் இணைத்தமை தான் பிழையானது. ஆகவே செல்லுபாடியாகாது என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. அப்படியென்றால் மீண்டும் ஜனாதிபதி நாடானு மன்றத்துக்கூடாக இந்த வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பை செய்ய முடியும். இந்த விடயத்தில் இந்தியா பாரா முகமாக இருந்து விட்டது. புலிகளுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையில் இருக்கிற பிரச்சினை ஒருபுறமிருக்க தமிழ்மக்களின் நலன் என்பது இன்னொரு புறமிருக்கிறது.

புலிகளின் தோல்விமுதலில் நிகழ்ந்ததுகடவில். அது தான் தரை தோல்வியையும் நிர்ணயித்தது. புலிகளின் 12 ஆயுதக் கப்பல்கள் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின் தான் தரையில் அவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். எனவே புலிகளுக்கு சாதகமாக இருந்த கடல் புவி சார் கடல் தான். அந்தக் கடலில் இந்தியா புலிகளோடு ஒத்துழைக்காத காலத்தில் இலங்கை அரசாலும், அமெரிக்காவாலும், இந்தியாவாலும் அந்தக் கடலை கையாளக் கூடிய சூழலில் புலிகளை தோற்கடிப்பது இலகுவாக இருந்தது. புலிகளின் தோல்வி என்பது புவிசார் அரசியல் தோல்வி. இப்போது குடியேற்றங்களாலும் புவிசார் அரசியல் பூட்டை உடைக்கிறார்கள். இப்போது கடலில் இலங்கை அரசு தனது முழுமையான ஆதிக்கத்தை செலுத்துகின்றது. எனவே கடலி லும் ஈழத்தமிழர்கள் சார்ந்த புவிசார் அரசியல் பூட்டு உடைகிறது. கடலிலும் உடைகிறது, தரையிலும் உடைகிறது. இதனை நாம் தெளிவாக பார்க்க வேண்டும். இதனை குறுங்காலத்தில் சரி செய்யாது விட்டால் ஈழத்தமிழர்களுக்கும் நல்லதல்ல, இந்தியாவுக்கும் நல்லதல்ல, தமிழகத்துக்கும் நல்லதல்ல. நான் இங்கு எல்லா விடயங்களிலும் வரலாற்றில் நல்லது நடக்க வேண்டும் என்கிற அவாவோடும் அதன் போக்கோடும் தான் கதைக்கிறேன்.

இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான 13 ஆவது திருத்தச் சட்டத்தின் கீழான வடக்கு - கிழக்கு தற்காலிக இணைப்பை நீதிமன்ற தீர்ப்பினால் உடைத்தமையை இணைப்பு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட முறையில் இருக்கிறது என ஏன் கண்டு பிடிக்கவில்லை. எனவே இந்தியச் சட்டவாளர்களுக்கு வரலாற்றில் விழுந்த பெரிய பின்னடைவாக இதனை நோக்க வேண்டும். இதனை இந்தியா இனியாவது சரி செய்ய வேண்டும். ஜனாதிபதி நாடாளுமன்றுக்குள்ளால் அறிவித்தால் மீண்டும் இணைப்பு உடனே சாத்தியமாகி விடும்.

இங்கே ஒரு பிரச்சினையும் கிடையாது. அரசியல் அடிப்படையிலான நகர்வு தான் இங்கே முக்கிய மானது. இலங்கை அரசியலை சிங்களவர்கள் எப்படி நகர்த்தி செல்கின்றார்கள். தமிழ் தரப்பில் எதுவுமே இல்லை. நாங்கள் இலட்சியங்களையும் வாய் வீச்சு தத்துவங்களையும் பேசுகின்றோமே தவிர நடைமுறையில் எங்கள் மக்களை பாதுகாப்பதற்கான ஏதுக்களை நடைமுறை சார்ந்து சிந்திப்பதாக இல்லை. முற்றிலும் கற்பனாவாதத்தில் இருந்து விடுபட்டு நடைமுறை சார்ந்து மக்களை பாதுகாக்க கூடிய கடைசி எல்லை வரையும் போவது பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். எதுவரை போய் எங்கள் மக்களைக் காப்பாற்ற முடியுமோ? எதுவரை போய் எங்கள் மக்களுக்கு விமோசன மனிக்க முடியுமோ? அதுவரை போவதற்கான அறி வியலை புதிய தலைமுறையை சேர்ந்த நீங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக 1980 களின் மத்தியில் புவிசார் அரசியல் பற்றி மிகவும் ஸ்திரமான வளர்ச்சியை தமிழ்ப்பரப்பு அடைந்திருக்கிறது. ஆனால் அரசியல் அர்த்தத்தில் அவை சரிவர பிரயோகிக்கப்படவில்லை. அது வேறு விடயம். அறிவியல் ரீதியான அர்த்தத்தில் மிக கணிசமான வளர்ச்சி உள்ளது. புவிசார் அரசியல் தெளிவுள்ள இம்மண்ணை சேர்ந்த பலர் பல்வேறு நாடுகளிலும் சிதறிப் போயுள்ளார்கள்.

இத்தகைய பின்னணியில் இலங்கை அரசாங்கம் இப்போது என்ன செய்யப் போகின்றது. அரசியல் தீர்வு பற்றி சொல்கிறது. அரசியல் யாப்பை உருவாக்க போவதாக சொல்கிறது. எளிமையாக சொல்கிறேன். இலங்கையின் அரசியல் யாப்பில் தமிழ் மக்களுக்கான தீர்வுகள் எவையும் முன்வைக்கப்பட மாட்டாது. நிலம் சம்பந்தமான தீர்வுக்கு போவதில்லை என்பது அவர்களுடைய தாயகம் சார்ந்த கோட்பாட்டுக்கு அவசியமானது. ஒரே நாடு, ஒரே மக்கள், ஒரே எல்லை, ஒரே அரசு, ஒற்றையாட்சி என்பது அவர்களுடைய கொள்கை. இதற்கு நிலத்தை அடிப்படையாக கொண்ட தீர்வு பாதகமானது. ஆகவே நிலத்தை அடிப்படையாக கொள்ளாவிட்டால் தீர் வில்லை. கடந்த நூற்றாண்டு இலங்கையின் வரலாற்றில் நிலத்தை அடிப்படையாக கொண்டு எழுதப்பட்ட ஒரே ஒரு அரைகுறை ஆவணம் 13 ஆவது திருத்தச் சட்டம் தான். சிங்களவர்கள் நிலத்தை அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு தீர்வுக்கும் ஒரு போதும் வர மாட்டார்கள். இப்போது புதிய அரசியல்

யாப்பொன்றை அவர்கள் கொண்டு வருவதாக சொன்னாலும், அவர்கள் ஒரு போதும் தமிழ் மக்ஞக்கான அரசியல் தீர்வை நிலத்தை அடிப்படையாக கொண்டு வரமாட்டார்கள். எனவே இதைப்பற்றி அதிகம் அலட்சிக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை.

இரண்டாவது, இலங்கையின் அரசியல் யாப்பு கலாசாரத்தில் அவர்களிடம் இருப்பது ஒற்றைவாதக் கோட்பாடு. அதனை நான் நாசிசம் என்று சொல்வேன். நாசிசம் என்பது என்னவென்றால் இனவாதம், ஏதேச் சதிகாரம், ஆக்கிரமிப்புவாதம், ஏனைய இனங்களின் உரிமைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாமை, தான் சார்ந்த ஓரினத்தன்மையை அரசியலாக்குவது, இனப்படு கொலை, மனிதப்படுகொலை, இவ்வளவுத்துக்கும் பெயர் தான் நாசிசம். ஆகவே இலங்கை அரசு வைத் திருக்கின்ற அரசியல் கோட்பாடு என்பது நியோ நாசிசமாக அல்லது ஓரின கோட்பாடாக காணப்படுவதுடன் அது அரசியல் யாப்பு கலாசாரத்தை பெரும் பான்மை ஆகப் பார்க்கிறது. அதன்படி அரசியல் யாப்பு என்பது தொடர்ச்சியாக திரிபுக்கு போகிறது. வடக்கு கிழக்கு தற்காலிக இணைப்பை பிரித்தும் ஒரு திரிபு தான். தமிழ்மக்ஞக்காக இருக்கின்ற ஏதாவது ஏற்பாடுகளை தூக்கி எறிவீர்களாக இருந்தால், அரசியல் ரீதியாக இருக்கின்ற ஜனநாயக உரிமைகளை தூக்கி எறிந்தால், தமிழ்மக்களின் நிர்வாக ரீதியான நலன்களை தூக்கி எறிந்தால், அது யாப்பு பின்னடைவு (de-evolution) என்பதற்குள் வரும்.

எனவே மொத்தத்தில் இலங்கை அரசியல் யாப்பில் ஈழத்தமிழர்களுக்கான தீர்வு யாப்பு கலா

இந்த உரையாடல் நடந்த 27.02.2022 இற்குப் பின்னர் சிறிலங்காவின் அரசியற் பரப்பில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்கான பணம் இன்றி நாடு பெரும் பொருளாதார சிக்கலில் மாட்டியுள்ளது. எரிபொருள் பற்றாக்குறையால் முழு இலங்கை மக்களினதும் அன்றாட வாழ்வியல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஜனாதிபதி கோதாபய ராஜபக்சவை பதவி விலகுமாறு கோரி தொடர் ஆர்ப்பாட்டங்கள் 50 நாட்களையும் தாண்டி நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. மகிந்த ராஜபக்ச பிரதமர் பதவியிலிருந்து தூக்கி எறியப்பட்டதை அடுத்து ரணில் விக்கிரமசிங்க அப்பதவிக்கு வந்திருக்கிறார். கோதாபய-ரணில் அரசு 21 ஆம் யாப்பு திருத்தம் ஒன்றினாடாக அதற்கெதிரான போராட்டத்தை வலுவிலக்க செய்ய முயற்சிக்கின்றது. ஆனால் போராட்டக் காரர்களோ கோதாபய பதவி விலக வேண்டும் என்றும் யாப்புத் திருத்தம் அல்ல ஒட்டுமொத்தமான மாற்று அரசியல் முறைமை ஒன்று வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்கள்.

இந்த உரையாடலில் மு. திருநாவுக்கரசு சொன்னது போல அரசியல் யாப்பு கலாசாரத்துக்குள் தமிழ் மக்கள் தமது அரசியற் பிரச்சனைக்கு தீர்வு கிடைக்கும் என்று நினைப்பதை விடுத்து, இன்று இந்த போராட்க்காரர்கள் சித்தரிக்கும் ஒரு மாற்று அரசியல் முறைமை (System Change) க்குள் ஒரு தீர்வு கிடைக்குமா என்பதை ஆராய்வது முக்கியம். இந்த மாற்று அரசியல் முறைமை என்ன, அதன் வடிவம் எவ்வாறு இருக்கும், அதனை எவ்வாறு கட்டியமைப்பது என்பன பற்றிய உரையாடல் களை சிங்கள முற்போக்கு சக்திகளுடன் நடத்த வேண்டும். அந்த மாற்று அரசியல் வடிவத்தை கட்டமைக்க தமிழ்த்தலை மைகள் உதவி செய்ய வேண்டும். இந்த போராட்டம் அதற்குரிய ஓர் அரிய சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தி தந்துள்ளது. தமிழ் அரசியற் தலைவர்கள் இதனை சரியான வழியில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

சாரத்தில் இல்லை. ஆதலினால் யாப்பு கலாசாரத் துக்குள் தீர்வை தேடுவது என்பது சுத்த அபத்தம். அப்படி நிகழும் என்று நினைப்பதும் சுத்த அபத்தம். அப்படி நிகழும் என்று நினைப்பது கடந்த நூறாண்டு கால அனுபவத்தில் நடக்கவில்லை என்று சொல்லலாம். நானே தலைவன் என்று சொல்கின்ற ஒரு தலைவனின் கீழ், நான் சிங்கள பெளத்தர்களின் தலைவன் என்று சொல்பவரின் கீழ், ஒற்றைவாத அரசியல் போக்கையே தனது கொள்கையாக வைத்திருக்கும் ஒரு தலைவனின் அரசியலின் கீழ் ஒரு அரசியல் யாப்பு தீர்வு வரும் என்று யாரும் கற்பனை கூட செய்ய முடியாது. இங்கே இறுதியும் அறுதியுமாக சொல்வது இது தான். இந்தப் பிராந்தியத்தின் மொத்த நலன் கருதி ஈழத்தமிழ் மக்களுடைய புவிசார அரசியல் அடிப்படையில் அவர்களின் முழு நலனும் பாதுகாக்கப்படும் ஒரு பின்னணியில் தான் இந்தப் பிராந்தியத்துக்கு அமைதி உண்டு. அதற்கேற்ற அரசியல் தீர்வு ஒன்றுக்கு போக வேண்டும். அது யாப்பு ரீதியான தீர்வு கிடையாது. அப்படி நினைக்கும் ஒவ்வொரு கட்டமும் சிங்கள தரப்பு வெற்றி பெறும். யாப்பு ரீதியான தீர்வு என்று ஒருவர் எவ்வளவு தூரம் யோசிக்கின்றாரோ அவ்வளவுதூரம் சிங்கள அரசுக்கு வெற்றி வாகை சூடுவதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகின்றார் என்பதே அர்த்தம். இலங்கை அரசியலில் யாப்பு ரீதியான தீர்வுக்கு இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுக்கு ஒரு போதும் இடமில்லை. அது சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வாழ்கின்ற எந்தப் பிரிவாக இருந்தாலும் சரி ஒற்றைவாதப் போக்குடையவர்களுக்கு மட்டுமே நன்மையாக இருக்குமே ஒழிய வேறான்றும் இருக்காது.

சொர்க்க பூமி சுடுகாடாய் மாறியது ஏன்?

வளங்கள் நிறைந்த நாடு இலங்கை. தேவைக்கதிகமான நன்னீருண்டு. தேவைக்கதிகமான விளை நிலமுழுண்டு. மலைகளுண்டு. பல ஆறுகளுண்டு. விவசாய சமவெளி பிரதேசம் உண்டு. சுற்றிவர கொந்தளிப்பில்லாத கடல். தேவைக்கதிகமான மீன் வளமுண்டு. ஆனாலும் அந்த நாட்டிலே இப்போது உணவுத் தட்டுப்பாடு. ஒரு காலத்திலே விவசாய உற்பத்தி களை ஏற்றுமதி செய்து அதன் மூலம் அந்நியச் செலவாணியை ஈடுபடிய நாடு இன்று தனது மக்களுக்கு உணவு வழங்க நாதியில்லாமல் அவஸ்தைப்படுகிறது. ஒரு காலத்தில் வாசனை திரவியங்களுக்காகவும் இரத்தின் கற்களுக்காகவும் போத்துக்கீசர், ஓல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் என மாறிமாறி முற்றுகையிட்ட நாடு இன்று புறக்கணிக்கப்பட்டு கிடக்கிறது. கடைசியாக ஆங்கிலேயர் இலங்கையை விட்டு போகும் வரை உலகத்தில் பலராலும் போற்றப்படும் நாடாக இருந்தது.

அதாவது 1948 இலே,

1. தென்கிழுக்காசியாவிலே யப்பானுக்கு அடுத்த படியாக பொருளாதார வலுகொண்ட நாடாக இலங்கை இருந்தது
2. டுபாய் ஒரு பாலைவனமாக இருந்தபோது இலங்கை உலக உல்லாச பயணிகளின் இலக்காக இருந்தது.
3. இந்தியாவின் பட்டபடிப்பு சான்றிதழை உலகம் ஏற்றுகொள்ளாத போது இலங்கையின் சான்றிதழை அங்கீகரித்திருந்தது.
4. சிங்கப்பூர் தன்னை சுதந்திர நாடாக அறிவித்த போது அதன் தலைவர் லீகுவான்யு சிங்கப்பூரை கட்டியெழுப்ப இலங்கையின் கட்டமைப்பை உதாரணமாக எடுத்து இலங்கை தமிழர் இராஜரத்தினத்தை தனது ஆலோசகராக நியமித்தார்.
5. இலங்கை ரூபா ஒன்றின் மதிப்பு ஒரு அமெரிக்க டொலராக இருந்தது.

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து, சொர்க்கபூமி என உலகினால் வர்ணிக்கப்பட்ட வளமான நாட்டுக்கு இந்த நிலை வர காரணமென்ன? இன்று ஒரு அமெரிக்க டொலர் 350 ரூபாக்கள் போகிறது. முன்பு, சிறிமாவோ

-வைரழந்து சொர்ணாலிங்கம்-

பண்டாரநாயக்க ஆட்சியில் இருந்த வேளை இப்படியோர் உணவு பற்றாக்கிற ஏற்பட்டது. அப்போது வெங்காயம் இல்லை. மிளகாய் இல்லை, உருளை கிழங்கு இல்லை என்ற நிலை வந்தபோது இலங்கை முழுவதற்கும் அதை வழங்கியவர்கள் வடபகுதி விவசாயிகளே. அதேபோல் நாட்டுக்கு தேவையான அரிசியின் பெரும்பகுதியை கிழுக்கு மாகாணத்தால் வழங்க முடிந்தது.

இன்று என்ன நடந்தது? நீர்நிலைகள் வற்றி விட்டனவா? விவசாய நிலங்கள் தரிசானதா? கல்வி மான்கள் இல்லையா? எல்லாம் இருந்தும் நாடு வங்குரோத்தாக போக காரணம் தலைமை. ஆம். எனது தேசம் எனது மக்கள் என்று சிந்தியாமல் எனது குடும்பம் எனது சந்தோசம் என நினைத்த தலைவர்கள் தான் காரணம். உதாரணமாக, வடக்கு கிழுக்கு விவசாயிகளின் உற்பத்திகளை நல்ல விலைக்கு விற்கும் சந்தர்ப்பத்தை அரசு ஏற்படுத்தி கொடுக்காமல் அவர்களை வளர விடாமல் பம்பாய் வெங்காயத் தையும் மிளகாயையும் இந்தியாவிலிருந்து இறக்கி தமது இலாபங்களை அதிகரித்ததும் இதே அரசுதான்.

ஆங்கிலேயர்கள் இலங்கையை ஆண்ட போது பிரித்தானும் உத்தியை பாவித்தார்கள். பெரும்

பான்மை சிங்களாவரை கட்டுப்பாடுக்குள் வைத்திருக்க சிறுபான்மைதமிழரை முக்கிய பதவிகளிலமர்த்தினார்கள். அதற்கு வேறு ஒரு காரணமும் இருந்தது. தமிழர்களின் கல்வி ஆர்வத்தை பார்த்து தமிழ்ப் பகுதிகளில் கூடியளவு பாடசாலைகளை உருவாக்கி னார்கள். அதனால் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிலும் ஆங்கில அறிவுபெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் தமிழர்களிடையே அதிகமாக இருந்தது.

இப்படியே ஆங்கிலேயர் காலத்தில் சிறுபான்மை தமிழர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் சிங்களாவர் வேலை செய்வதை சிங்கள பிரபுக்களால் பொறுக்க முடியவில்லை. ஆங்கிலேயர் இலங்கையை விட்டு போக முதல் பெரும்பாலும் எல்லா அலுவலகங்களிலும் தலைமை நிர்வாகி தமிழராகத்தான் இருந்தார். எல்லா புகையிரத நிலைய அதிகாரிகளும் தமிழர்களே. இதை பார்த்த சிங்கள தலைவர்கள் தமிழர்மேல் வெறுப்பு கொள்ள தொடங்கினார்கள்.

வெள்ளையர்கள் நாட்டை விட்டு போகும் போது அதிகாரத்தை பெரும்பான்மை சிங்களாவரிடம் கொடுத்துவிட்டு சென்று விட்டார்கள். சிங்கள ஆட்சியாளரும் சுதந்திரம் கிடைத்தவுடன் இனவாதத்தைக்கக் கொடுத்துவிட்டு சென்று விட்டார்கள். பெரும்பான்மை சிங்களாவர்களோ தமக்குள் யார் இலங்கையை ஆள்வது அடிப்பட்ட தொடங்கினார்கள். அந்த அடிபாட்டில் சிங்களாவர்களின் வாக்குகளை வெல்வதற்காக இனவாதத்தைக்கினார்கள். அதிகாரத்தைகைப்பற்றுவதிலேயே குறிக்கோளாயிருந்ததனால் நாட்டை மறந்தார்கள். நாட்டின் அபிவிருத்தியை மறந்தார்கள். மக்களின் நல்வாழ்வை மறந்தார்கள். தான் ஆட்சிக்கு வந்தால் எப்படியெல்லாம் தமிழர்களை வெட்டி சாய்ப்பேன் என சொல்லி சிங்கள மக்கள் வாக்குகளை தன் பக்கம் திருப்புவதிலேயே குறியாக இருந்தார்கள்.

இரண்டு மொழிபேசும் இனம் வாழும் கண்டாவில் இரு இனங்களுக்கும் சம அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டு திறமைக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டதால் நாட்டை அரசு முன்னேற்றியது. நான்கு மொழி பேசும் சிங்கபூர் நான்கு மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து கொடுத்து அங்கேயும் திறமைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததால் சிங்கபூர் மிக வேகமாக முன்னேறியது.

நாட்டை அபிவிருத்து செய்வது எப்படி என சிந்திக்காமல் இனவாதம் பேசி அரசை அமைக்க

முயன்றதால் சிங்கள ஊர்களில் திறமையற்ற பல சிங்களவர்களுக்கு பதவிகள் வழங்கப்பட்டன. தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் அல்லது இடத்தை விட்டு துரத்தப்பட்டார்கள். சிங்களம் மட்டும் சட்டம் இயற்றப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் உத்தியோகத்தர்களின் வேலைகள் முடக்கப்பட்டதும் அதனால் படித்த தமிழர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு சென்றதும், மலையக தமிழர்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டதும், சம உரிமைக்காக சாத்வீக பொராட்டம் செய்த தமிழர்கள் ஓட ஓட விரட்டியடிக்கப்பட்டதும், ஓட இடமில்லாத போது இளைஞர்கள் ஆயுதம் தாங்கி போராடியதும் யாவரும் அறிந்ததே. இப்படியாக மாறி மாறி வந்த சிங்கள அரசுகள் தமிழனை காரணம் காட்டி சிங்கள மக்களை சிந்திக்க விடாமல் நாட்டின் செல்வம் அனைத்தையும் சூறையாடியதன் விளைவு தான் இன்றைய இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடிக்கான காரணம்.

சிங்களவர்களால் நாட்டைவிட்டு துரத்தியடிக்கப்பட்ட 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் இன்று உலகின் பல நடுகளில் சிறப்பாக வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் இலங்கை எமது தாய் நாடு என்னும் எண்ணத்தோடேயே வாழ்கின்றார்கள். நூற்றிற்கு 75 வீதத்தினர் உச்சமான வேலையிலோ அன்றி சொந்த மான தொழில் நிறுவனங்களை ஆரம்பித்தோ பணம் படைத்தவற்களாக வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் நினைத்தால் இலங்கையை பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்து மீட்க முடியும். ஆனாலும் அரசாங்கம் இன்றும் தாயகம் வாழ் தமிழ் மக்களை நடத்தும் விதத்தை காணும் போது அவர்களால் ஒருமுகப்பட்டு வர முடியவில்லை.

கடந்த காலங்களில் போரின் கோரப்பிடியிலிருந்து மீண்டு கொண்டிருந்த ஈழத்தமிழ்மக்களுக்கான உதவிகளை கட்டமைப்பு ரீதியாக செய்யும் நோக்கோடுதாயக-புலம்பெயர் மக்களின் ஒத்துழைப்புகளோடு உருவாக்கப்பட்ட பல்வேறு கட்டமைப்புகள் இலங்கை அரசால் இல்லாமல் செய்யப்பட்டன. தமிழர்கள் போர் பாதிப்பிலிருந்து வேகமான முன்னேறி விடுவார்களோ எனும் இனவாத நோக்கிலான சிந்தனையினாலேயே பேரினவாத சிங்கள அரசு நயவஞ்சகமாக செயற்பட்டது. இனிவரும் காலங்களிலும் அப்படியான முயற்சிகளுக்கு இலங்கை அரசு முட்டுக்கட்டை போடும் என்பது தான் தாயக, புலம்பெயர் தமிழ் மக்களின் சந்தேகமாக உள்ளது.

தமிழர்கள் மீது போர் திணிக்கப்பட்டதன் சாட்சியாக நிற்கிறது முள்ளிவாய்க்கால்

முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தலின் 13 ஆவது ஆண்டு நினைவு நிகழ்வுகள் உலகம் முழுவதும் பேரமுச்சியுடன் இடம்பெற்றன. எம் தேசத்தின் பேரழிவுக்கும், ஏராளம் மக்களின் இனவழிப்புக்கும், அங்க இழப்புகளுக்கும், பல்லாயிரம் கோடி சொத்தி மூப்புகளுக்கும் எவ்வித பொறுப்புக்கூறவும் இல்லாமல் கடந்த 13 ஆண்டுகள் என்பது ஈழத்தமிழினத்தின் ஆன்மாவில் என்றும் ஆறாது இருக்கும் பெருந்துயர்.

பெளத்த சிங்கள பேரினவாதம் முள்ளிவாய்க்காலில் சாட்சியமற்ற ஒரு இனப்படுகொலையை தான் நிகழ்த்தியது. எனினும் பின்னாளில் அங்கே எடுக்கப்பட்ட பல்வேறு படங்களும், காணொளிகளும் சர்வதேச ஊடகங்களையும், சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்புகளையும் சென்றடைந்திருக்கின்றன ஆனால், இன்று வரைக்கும் சர்வதேச நீதி விசாரணை எதற்குள்ளும் சிக்கிக் கொள்ளாமல் படுகொலையை புரிந்தவர்கள் தப்பித்து வருகின்றனர். சர்வதேசமும் ஈழத்தமிழர்களை 13 ஆண்டுகளாக வஞ்சித்து வந்துள்ளது என்பதே இந்த தினத்தில் எங்களுக்கு சொல்லப்படும் செய்தி.

தமிழர் தாயகத்தில் இறுதிப்போர் இடம்பெற்ற முள்ளிவாய்க்காலில் 2022 வைகாசி 18ஆம் திகதி ஏராளமான மக்கள் ஓன்றினைந்து உறவுகளுக்கு கண்ணீர் மல்க அஞ்சலி செலுத்தினர். முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல் பொதுக் கட்டமைப்பினரும் உள்ளுர் மக்களும் சிவில் சமூக அரசியல் செயற்பாட்டாளர்களும் இணைந்து இந்நிகழ்வை எழுச்சியுடன் நடாத்தி இருந்தனர்.

-நுகரவீர்-

முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல் நாளுக்கு ஒரு வாரம் முன்னதாகவே தமிழர் தாயகம் மற்றும் புலம்பெயர் தேசமெங்கும் கஞ்சிக் கொட்டில்கள் அமைத்து முள்ளிவாய்க்கால் கஞ்சி வழங்கும் செயற் பாடுகள் இடம்பெற்றன. இம்முறை தமிழர் தாயகத் தில் முள்ளிவாய்க்கால் கஞ்சி பரவலாக பல்வேறு மக்களிடமும் பரிமாறப்பட்டுள்ளன. அன்றைய அவலத்தை, நெருக்கடியை அடுத்த சந்ததி பின்னளை கருக்கும் கொண்டு சேர்க்கும் ஒரு முக்கியமான வரலாற்று முயற்சியாக இது பார்க்கப்படுகின்றது.

முள்ளிவாய்க்கால் தினமன்று குழந்தைகள் வயதானவர்கள் பெண்கள் என்று வேறுபாடின்றி பலரும் தமிழர் தாயகத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் இருந்தும் வந்திருந்தனர். அவர்களிடம் பேசிய போது முள்ளிவாய்க்கால் அனுபவங்களை கண்ணீர் மல்க பகிரந்து கொண்டனர்.

இது வெறும் நினைவேந்தல் அல்ல. எம் உறவுகளின் கண்ணீர். முள்ளிவாய்க்கால் துயரம் நடந்து 13 ஆண்டுகள் கடந்தாலும் தமிழினத்தின் கண்ணீர் கவலைகள் தொடர்ந்து கொண்டு தான் உள்ளது. இறுதிப்போரில் எங்களின் அன்பான அம்மம்மாவை செல் தாக்குதலால் இழுந்தோம். எங்கள் வீட்டில் மரணம் நிகழ்ந்தால் எப்படியிருக்கும். அதே போல் ஆயிரக்கணக்கான உறவுகளை இழுந்த முள்ளிவாய்க்காலிலும் தமிழ்மக்கள் குடும்பத்துக்கு ஒருவராவது பங்கேற்க வேண்டும். நாம் கனவு காண்கின்ற இலங்கை அனைவருக்கும் சமத்துவமானதாக இருக்க வேண்டும். எங்கள் நாட்டில் நாம் அமைதியாக வாழ வேண்டும் என்று தான் நாம் போராடுகின்றோம். தமிழர்களுக்கும் உரிமைகள் சமத்துவமானதாக கிடைக்க வேண்டும். என தெரிவித்தார் யாழ். குருநகரில் இருந்து பங்கேற்ற அன்றன் ரொஷான் விமர்ஜினியா.

ஒரு போரை யாரும் விரும்பி ஏற்றுக் கொள் வதில்லை. போரை எம்மை அறியாமலே யாரோ ஒருவர் திணிக்கிறார்கள் என்பதனை அந்தக் களத்தில் நிற்பவர் களால் மட்டுமே புரிந்து கொள்ள முடியும். முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தலை தமிழர்கள் எவ்வாறு அனுட்டுக்கின்றார்கள் என்பதனை உலகம் வெவ்வேறு வகையாக பார்க்கின்றது. உண்மையில் தமிழ்மக்கள் போரை விரும்புவர்கள் அல்ல. தமிழர்கள் மீது போர் திணிக்கப்பட்டதன் சாட்சியாக நிற்கிறது முள்ளிவாய்க்கால். இங்கே காண்கின்ற ஒவ்வொரு மக்களின் உணர்வுகளையும் உலகம் படிக்க முயற்சித்தால் அதுவே உலகத்திற்கான மிகப்பெரிய தத்துவமாக அமையும். உலகத்திற்கு மேன்மையான தத்துவங்களை கொடுத்தது தமிழ், தமிழர் வாழ்வியல். அவ்வாறான நிலையின் உச்சக் கட்டமாக முள்ளிவாய்க்காலும் அமையும். இங்கே பார்க்கின்ற ஒவ்வொரு மனிதர்களும் அரசியல் சித்தாந்தங்கள் ஊடாக ஒன்றிணைக்கப்பட்டவர்கள் அல்லர். மானசீகமாக, ஆத்மார்த்தமாக அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இங்கே வந்திருக்கின்றார்கள் என்றால் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்குப் பின்பும் ஆயிரம் கதைகள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. இக்கதைகளை உலகம் இனிமேல் படித்தாக வேண்டும். எல்லா உணர்வுகளையும் எல்லா வேளைகளிலும் மொழிகளால் சொல்லி விட முடியாது. முள்ளிவாய்க்காலை உலகம் படிக்க நினைத்தால் தமிழர்களுக்கு விழிவு கிடைக்கும். என தெரிவித்தார் வட்டக்கச்சியை சேர்ந்த இளம் ஊடகவியலாளரான வேணுகன் மகேந்திரரட்னம்.

காணோரை காவு கொண்ட இடம். எவ்வளவு உடமை களை இழந்த இடம் இது. உயிரைக் கையில் பிழத்துக் கொண்டோடிய மக்களுக்கு உயிர் கொடுத்த கஞ்சியான மூளீவாய்க்கால் கஞ்சியை உயிருள்ள வரை மறக்க மாட்டோம். இம்முறை தமிழர் தாயக மொங்கும் காணாமல் ஆக்கப்பட்ட உறவுகளாகிய நாங்கள் பகிர்ந்து கொடுத்தோம். இன்றும் இந்தக் கஞ்சியை இங்கே வந்த மக்களுக்கும் வழங்கினோம். அப்போது எங்கள் இறந்து போன ஆத்மாக்கள் இந்தக் கஞ்சியை குடித்தது போலவும் உணர்ந்தோம். இனியும் வைகாசி 18 வரும் அப்போதும் இந்தக் கஞ்சியை இங்கே நாங்கள் வழங்கிக் கொண்டிருப்போம். எங்களடைய பின்னைகளை தாருங்கள் என இன்று வரை இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம். காணாமல் ஆக்கப்பட்ட பின்னைகளை தேடித்தேடி எவ்வளவு அம்மாக்கள் இறந்து விட்டார்கள். இப்படியே போனால் எமக்கு நீதியோ கிடைக்காதா? என்றார். ஏக்கக்துடன்

മുൻക്കാട്ട് വൈ

മലൈയൈ ചേര്ന്ത വല്ലി
 പുരമ് ഡ്യോകേസ്റ്റ്‌വർൻ
 കരുത്തു തെരിവിക്കൈയില്,
 ചിംഗകளാ മക്കൾ എങ്കണ്ടകു
 വിരോധികൾ അല്ലർ. ഒരു
 ചിലരിന് അരചിയല് അടക്കു

முறையால் தான் இவ்வளவும் எங்களுக்கு நடந்தது. அதன் விளைவாக எம் பல குடும்பங்கள் அப்படியே உயிரை விட்டதும் தனிநபர்கள் உயிரிழுந்ததும் நடந்தது. அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதற்காக கொளத்தும் வெயிலிலும் இங்கே கூடி இருக்கின்றோம். இன்று தென்பகுதியில் பெரும் பிரச்சினை பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால், வடக்கில் பார்த்தால் ஓரளவுக்கு எம் மக்கள் இந்தப் பிரச்சினையை மனவறுதியோடு எதிர்கொண்டு வருகின்றார்கள். இன்று தென்னிலங்கை அடக்குமுறை அரசியல்வாதிகளின் சுயாளுபம் வெளித்தெரிய ஆரம்பித்து விட்டது.

முள்ளிவாய்க்கால் கிழக்கை
சேர்ந்த விஜயதாஸ்
சுலோசனா கருத்து தெரிவிக
கையில், நானும் ஒரு
காணாமல் ஆக்கப்பட்ட
பிள்ளையின் தாய். சில
வருடங்களாக முள்ளிவாய்க்

காலில் நினைவேந்தலுக்கு அனுமதி மறுக்கப் பட்டே வந்தது. இம்முறை நினைவேந்தலில் பங்கேற்ற போது மனப் பாரத்தை இறக்கி வைத்த மாதிரி இருந்தது. முள்ளிவாய்க்கால் பல்லாயிரக் கணக்

இறுதிப் போர் காலத்தில் வீட்டுப் படலைக்குள்ளேயே எத்தனையோ சடலங்கள் கிடந்தன. எத்தனையோ பிள்ளைகள் காயம் பட்டு தங்களை காப்பாற்றுமாறு கதறியும் அன்றைய நிலையில் பலரை காப்பாற்ற முடியவில்லை. எங்களின் இரு பிள்ளைகளும் காணா மல் ஆக்கப்பட்டுள்ளார்கள். நாங்கள் இங்கேயும் நிறையப் பேரை விதைத்துள்ளோம். கடந்த காலங் களில் போரில் உயிர்நீத் த உறவுகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்த முடியாமல் மன ரீதியாக மிகவும் கண்டப் பட்டோம். அன்று இந்த முள்ளிவாய்க்கால் கஞ்சிக்கு காத்திருந்த குழந்தைகள், சிறுவர்கள் கூட கொல்லப் பட்டனர். அவர்களையும் நினைத்து தான் இங்கே கஞ்சியை வழங்கி ஆறுதலடைகின்றோம்.

வட்டக்கச்சியை

சேர்ந்த பரஞ்சோதி சாம்பசிவதாசன் இறுதிப் போர் அனுபவங்கள் குறித்து விபரிக்கையில், இங்கே இருக்கிற முள் ளிவாய் க் கால் ஆரம்ப பாடசாலை ஒன்றில் தான் கிளிநொச்சி வைத் தியசாலை இயங்கியது. அங்கே காயக்காரரை பராமரித்துக் கொண்டு இருக்கும் போது அங்கே குண்டு வீழ்ந்ததில் காயக்காரரும் இறந்து அவர்களை பராமரித்தவர்களும் இறந்ததுயரம் நடந்தது. அந்நேரம் கட்டட மறைவுக்குள் ஓடியதால் நான் தப்பினேன். திரும்பி வந்து பார்த்த போது பேசிக்கொண்டிருந்த பலர் இறந்து கிடந்ததை கண்டேன். இந்த இடத் தில் தான் வைகாசி 18 மட்டும் இருந்தோம். எனது பெரியம்மாவின் பிள்ளைகள் மூவர் அந்த இடத்தில் செல் விழுந்து தலை சிதறி பலியானார்கள். இங்கே நடந்த சம்பவங்கள் தொடர்பில் ஒவ்வொருவரிட மும் நிறைய கதைகள் இருக்கின்றன. வெறுந்தன் ணீருக்குள் சிறிதளவு அரிசியை போட்டு கஞ்சியை காய்ச்சி காலை அந்த கஞ்சி தண்ணீரை குடிப்போம். மதியம் அதற்குள் இருக்கின்ற சிறியளவிலான அவிந்த அரிசியை சாப்பிடுவோம். இரவு பல நாள்கள் எந்த உணவும் சாப்பிடாமல் பட்டினியாக நித்திரைக்கு போவாம். கடைசி 25 நாட்களும் இதே நிலை தான். மருத்துவ வசதியும் எதுவுமில்லை. அக்கா ஒருவர் தனது கணவர் இறந்து போனார் புதைக்க வாருங்கள் என கூப்பிட்ட போதும் நாங்கள் வேறு வழியில்லாமல்

“ நாங்கள் எங்கள் இருப்பை தக்க வைக்கத் தான் போராட்டாங்கள். சிங்களவரை நாட்டை விட்டு போ என்றும் சொல்லவில்லை.

சிங்களவர்களை அழிக்க வேண்டும் என்று எம் தினம் நினைக்கவும் இல்லை. எங்களின் தினம், அடையாளம் தினம் இருக்க வேண்டும். எங்களின் பூர்வீக மன். இவற்றுக்காக தான் தமிழினம் போராடியது. எங்களை அழித்து விட்டு பாற்சோறு கொடுத்து கொண்டாடிய இனத்தை வெகு விரைவாக மாற்றிவிட முடியாது. காலம் அவற்றையெல்லாம் மாற்றும். என்றார்.

வெறுமனே கண்ணீர் கதறல்களோடும், விளக் கேற்றலோடும் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தலை முடித்து விடாமல், அங்கிருந்து இனி தமிழினம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை திட்டமிடுவதும், அத்தகைய திட்டமிடலோடும் எதிர்காலத்தை நோக்கி பயணிப்பதே ஆரோக்கியமானது.

வெறுமனே கண்ணீர் கதறல்களோடும், விளக் கேற்றலோடும் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தலை முடித்து விடாமல், அங்கிருந்து இனி தமிழினம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை திட்டமிடுவதும், அத்தகைய திட்டமிடலோடும் எதிர்காலத்தை நோக்கி பயணிப்பதே ஆரோக்கியமானது.

அறிவுப் படுகொலையின் 41 ஆவது ஆண்டு நினைவில்

யாழ். பொது நூலகம் எரிக்கப்பட்டு 01.06.2022 உடன் 41 ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகின்றன. 20 ஆம் நூற்றாண்டில் உலகில் நடந்த மிக மோசமான இன, கலாசார அழிப்பாக இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத் தில் இடம்பெற்ற மிகப்பெரிய நூலகமான யாழ் பொது நூலகம் ஏரிப்பை குறிப்பிட முடியும்.

ஒரு நாட்டின் சொத்துக்களை பாதுகாக்க வேண்டிய ஒர் அரசே அந்த நாட்டின் அரிய சொத்தை தனது பயங்கரவாதக் கரம் கொண்டு அழித்தது. இது ஒரு மன்னிக்க முடியாத குற்றம். ஆனால் இதை செய்த வர் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. தண்டிக்கப்படவு மில்லை இந்தக் குற்றத்துக்கு தலைமை தாங்கியவர் கள் அப்போது ஆட்சியிலிருந்த ஜக்கிய தேசிய கட்சி யின் முத்த உறுப்பினர்களான காமினி திசாநாயக்க, சிறில் மத்யு என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டிருந்தது. ஆனால் எந்த விசாரணையும் நடத்தப்படவில்லை.

'நடக்கவிருந்த பிரதேச சபை தேர்தல் கூட்டத் தின் போது பொலிஸ் ஒருவர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட தனால்தான் இது நடந்தது. மதுபோதையிலிருந்த பொலிசார் தான் இதனை செய்தார்கள்' என்று சொல்லி அரசாங்கம் தனது பொறுப்புத்தன்மையை தட்டிக் கழித்து விட்டது. அக்காலப் பகுதியில் பிரபலமான தமிழ் பத்திரிகையாக ஈழநாடு இருந்தது. அதன் அலு வலகம் தீவைத்து கொழுத்தப்பட்டது. அதன் ஆசிரியர் எரிகாயங்களுக்கு உள்ளானார். யாழ்ப்பாண பாராளு மன்ற உறுப்பினர் வெ. யோகேஸ்வரனின் வீடும் கொழுத்தப்பட்டது. அவரும் மனைவியும் வீட்டை விட்டு ஓடித் தப்பினார்கள். தாம் தாக்கப்பட்டால் பொதுமக்களை கொல்வதும், காயப்படுத்துவதும், உடமைகள் அழிக்கப்படுவதும் நடக்கும் என்று தமிழ் மக்களுக்கு சிறிலங்கா ஆயுதப்படைகளும் அரசும் செய்தி சொன்ன நாட்கள் அவை.

97,000 அரிய ஆங்கில, தமிழ் நூல்களுடன் ஓலைச் சுவடிகளும் பாதுகாக்கப்பட்டிந்த தென்கிழக் காசியாவிலேயே மிகப்பெரிய நூலகமான யாழ்

பொதுநூலகம் 31.05.1981 நள்ளிரவு எரிக்கப்பட்டமை உலகெங்கும் வாழும் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் பாரிய அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தி இருந்தது. ஜே. ஆர் ஜெய வர்த்தனவின் ஜக்கிய தேசியக் கட்சி அரசின் தமிழின பண்பாட்டு அழிப்பின் உச்சமாகவே தமிழ்மக்கள் இதனை பார்க்கின்றனர்.

நள்ளிரவில் இந்த கொடுமை அரங்கேறிய போது அதனை சென் பற்றிக்கூடியின் மாடியில் இருந்து நேரில் பார்த்த தாவீது அடிகளார் அந்த கணத் திலேயே உயிரிழுந்தார். தொடர்ந்து 1984 இல் சிறீலங்கா படையினரால் பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரி நூலகமும் எரித்து சாம்பலாக்கப்பட்டது. இலங்கை இனச் சிக்கலுக்கு ஒரே தீர்வு தனிநாடே என வட்டுக்கோட்டையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய தமிழ்த் தேசியக் கட்சியினர். பின்னர் ஜே. ஆரின் சதி வலைக்குள் மாட்டுப்பட்டு மாவட்ட சபை தேர்தலுக்கு எவ்வாறு இணங்கினார்கள் என்பது புரியாத புதிர். அன்று போராளி இயக்கங்கள் எல்லாம் இந்த தமிழ்த் தேசிய மூத்த தலைவர்களின் குத்துக் கரணத்துக்கு எதிராக போர்க்கொடி தூக்கினார்கள். அந்த மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைக்கான முதலாவது தேர்தல் காலப் பகுதியில் தான் யாழ். பொதுநூலகமும் எரிக்கப் பட்டது.

தென்னிலங்கையில் இருந்து வந்த எந்தப் பத்திரிகையும் இந்த செய்திகளை பிரசரிக்க வில்லை. இலங்கையின் அன்றைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினால் அத்த என்கிற பத்திரிகை வெளியிடப் பட்டு வந்தது. அந்தப் பத்திரிகையின் செய்தியாளர்கள் கட்சியின் தலைவரான பீட்டர் கெனமென் தலைமையிலே இங்கே வந்து நூலகம் ஏரியுண்ட காட்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு போய் குறித்த சிங்கள பத்திரிக்கையூடாக பிரசரித்து சிங்கள மக்களிடமும் கொண்டு சேர்ப்பித்தனர்.

இது தொடர்பாக பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான் 'புத்தரின் படுகொலை' என்ற ஒரு கவிதையை எழு தியிருந்தார். அதன் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு விவரண என்கிற பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது. அதன் பிரதி ஒன்று கொழும்பு பல்கலைக்கழக விளம் பரப் பலகையில் ஒட்டப்பட்டிருந்தது. அந்த விளம் பரப் பலகையை சிங்கள பல்கலைக்கழக மாண வர்கள் உடைத்து எறிந்தனர். அந்த சிங்கள மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்டமைக்காக புத்தரை (10 ஆம் பங்கம் பார்க்கவும்)

(03 ஆம் பக்க நொடர்ச்சி)

திரட்டி விஞ்ஞான ரீதியாக ஆராய்ந்து புள்ளி விபரங்களை வெளியிட கல்வித் தினைக்களாம் உட்பட்ட ஏனைய அரச நிறுவனங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கொரோனாப் பாதிப்பைத் தொடர்ந்து இன்று இலங்கையின் பொருளாதார ஸ்திரமின்மை, பண வீக்கம், பொருட்கள் தட்டுப்பாடு, அத்தியாவசியப் பொருட்களின் பற்றாக்குறை, வேலையின்மை போன்ற அடிப்படைப் பிரச்சினைகளும் நேரடியாகவே கல்வியை பாதிக்கின்றன. பெற்றோரால் பிள்ளை களுக்கு கல்வி கற்றல் தொடர்பான உபகரணங்களை வாங்கிக் கொடுக்க முடியாதுள்ளது. விலையேற்றமும் கற்றல் உபகரணங்களுக்கான தட்டுபாடும் நிலவுகின்ற மையும் இதற்கு காரணங்களாகும். மற்றும் இலவச மாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சீருடை, புத்தகங்கள் இனி விலைக்குரியவையாகும் தறுவாய் ஆகிவிட்டது. இவ்வாறான நிலைமைகள் எதிர்காலத்தில் பெற்றோரும் மாணவர்களும் கல்விக்கு அளிக்கும் முக்கியத்துவத்தை குறைத்து நாளாந்த வாழ்க்கைக்கு தேவையான அத்தியாவசியப் பொருட்களை கொள்வனவு செய்வதற்காக வேலைக்கு செல்வதற்கும் உழைப்பதற்கும் திசை திருப்பப்படுவார்கள். இது ஒரு ஆரோக்கியமான போக்கு அல்ல.

உயிரை துறப்போம் என தெரிந்தும் போராட்ட விளிம்புகளில் இருந்து போராடிக் கொண்டிருந்த எமது சமூகம் அந்த நிலையிலும் கல்வியை விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. அதிரும் குண்டு வீச்சுகளின் மத்தியிலும் உயிருக்கு அச்சுறுத்தல் இருந்த போதிலும் பாடசாலை செல்லத்தவறவில்லை. மின்சாரமில்லாத சூழலிலும் அவற்றை பொருட்படுத்தவில்லை. மாறாக லாம்புகளை அரைகுறையான மண்ணெண்ணை வெளிச்சத்துடன் ஆசையுடனும் முன்னேறும் வெறியுடனும் கல்வியை பயிலத்தான் செய்தார்கள். இன்றைய நிலையை விட அன்று நல்ல பெறுபேறுகளுடன் சிறந்த கல்வியாளர்கள் உருவாக்கம் பெற்றனர். ஆனால் பாதுகாப்பாக இருக்கக்கூடிய சூழலிலும், இருப்பதைக் கொண்டு கல்வியறிவை வளர்க்கக்கூடிய நிலையிலும் கூட பெரும்பாலான பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் கல்வி நாட்டம் குறைந்து காணப்படுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

உதாரணமாக, ஒரு சிறுமியின் தந்தையுடன் உரையாடும் போது கொரோனா பரவல் நீக்கம் பெற்று

பாடசாலை திறக்கப்பட்டு கல்விச்செயற்பாடுகள் ஆரம்ப மாகிய போது தனது பிள்ளையை பாடசாலைக்கு அனுப்பவில்லை என்று தெரிவித்தார். அது தொடர்பில் குறித்த மாணவியின் வகுப்பாசிரியர் தன்னை தொடர்பு கொண்டு கேட்ட போது தனக்கு பிள்ளை தான் முக்கியம் அவரின் கல்வி முக்கியமில்லை என்று சொன்னதாக குறிப்பிட்டார். மேலும் தொடர்ந்த அவர் “பாடத்து என்ன பிரயோசனம்... என்ன செய்து விட போகிறாள்...?” என்றார். இதனை அதிருப்தியை ஏற்படுத்திய ஒரு சம்பவமாக மாத்திரம் பார்க்க முடியாது. இவ்வாறான பெற்றோரின் வழிகாட்டலில் பிள்ளைகளின் எதிர்கால நிலைமை என்னவாகும்? எமது சமூகம் வெறுமனே பணம் சம்பாதிப்பதை மாத்திரம் நோக்காக கொண்ட ஒன்றாக திசைதிருப்பப்பட்டு விடுமோ என்ற பயம் எழுகிறது.

இவற்றால் எதிர்காலத்தில் எதிர்நோக்கவுள்ள எதிர்மறையான நிலைமைகளை நாம் சிந்தித்தே ஆக வேண்டும். இன்றே சிறார்கள் மத்தியில் தீய சக்தி களின் திட்டமிட்ட சதியால் போதைப்பொருட்களின் பாவனை பரப்பப்பட்டு கொண்டிருக்கிறது. அத்துடன் நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை சீர்த்துள்ளது. இவ்வாறானவற்றால் எதிர்காலத்தில் எமது சமூகத்தில் கல்விக்கான முக்கியத்துவம் குறையும். சிறு பராயத்திலேயே தொழிலில் ஈடுபட சிறுவர்கள் எத்தனிப்பர். கல்வியியலார்களால் வழிநடத்திச் செல்லப்பட்ட எமது சமூகம் அப்படியானவர்களின்றி வழிதவறி சீரழியும். ஒழுக்கம், வீரத்திற்கு பெயர் போன போற்றப்பட்ட எமது சமூகம் விழுமியங்களை விடுத்து கீழ்ப்படிந்து கீழ் நோக்கிச் செல்ல நேரிடும்.

கல்வி என்பது தனிமனித உள் பொருளாதார விருத்தி மாத்திரம் அல்ல, அத்துடன் சமூக சீராக்கலுக்கான ஆயுதமும் ஆகும். எனவே எமது சமூகத்தின் இளந்தளிர்களுக்கு கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை புக்ட்டி அவர்களை வெறுமனே வீட்டிலிருந்து தொழிலில்நுட்ப ஊடகங்களுக்கு ஊடாக கற்கும் கல்விக்கு மாத்திரம் உட்படுத்தாமல் உளவியல், உடலியல், சூழலியல் மற்றும் சமூகம் சார்ந்த கல்வியையும் புகட்டுவதில் அக்கறை காட்டுவோம். மேலும் சீக்குழலிலும் கல்வியை விட வேண்டிய அவசியமின்மை, போராடி கல்வியை வென்று காட்டி வாழ்க்கையை வெல்ல முடியும் என அவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதில் எமக்கு தார்மீக கடமை யுண்டு என்பதை அனைவரும் உணர்வோம். அதன்படி செயற்படுவோம்.

முள்ளிவாய்க்கால்

- நிலாந்தன்-

கஞ்சிப்பாடல் - 02

இதையருந்துங்கள்

பாற்றறது

பசியாற்றானு

உடை கொதிக்காக்

காலமொன்றின்

பசியினு தாகமுறிநு

பாற்ற கடற்கரையில்

பசித்திருந்தாய் நாடே

இதையருந்து

பிணக்கடலை மக்கடலை

புதை டெரிட சிதை எந்துப்பிப

இதையருந்து

கடல் மணகலைப் பொல

சிதறுஷ்க்கப்பட்ட தழைமுறைய

இதையருந்து

உப்பில்கலையா

மகரின

உப்புனு தகப்பளின்

ரத்தத்திருக்கிறது

உப்பில்கலையா

மகரின

உப்புனு தாயின்

கண்ணரிலிருக்கிறது

உலகரிச அவர்களைக் கைவிட்டது

உதவிக்கு யாரும் வராத

ஒரு யுக முடிவில்

பல தழைமுறைகளுக்காக

சிந்தப்பட்ட

கடைசித்துளி

ரத்தமினு

ஒரு புனு யுத்துக்காக

விதை எந்தெலைப் பொல

செகரிக்கப்பட்ட

அதற் சொல்லுமினு

கஞ்சிப்பாடல் - 01

மாட்டு வண்டியைக் கொத்தி
விறகாக்கிய ஓர் ஊரிலை
நெருப்பிருந்து
அடுப்பிருக்கவில்லை

தென்களையிரும், பகனகளையிரும்
தோப்பாய்க் காய்த்த
ஒரு கடற்கரையிலை
கஞ்சி இருந்து - அதில்
பாலிருக்கவில்லை

மலத்துக்கும் பிணத்துக்கும்
விலகி நடந்தவாரு எந்தல் நிலத்திலை
கடலிருந்து, படகிருந்து,
மீனிருக்கவில்லை

ஆஸ்தை, பாகையிலை, பகனையாகலை தவிர
சுக்கையாக இருந்த எல்லாவற்றையும்
சுமைத்த ஒருரிலை
கஞ்சி இருந்து, வாய்ப்பன் இருந்து,
பசியிருக்கவில்லை

நீரிலை நொடங்கி
நீரெரியில் முடிந்ததாரு பொரிலை
கடைசி மூன்று நாட்கஞம்
நீர் இருக்கவில்லை
தாகமிருந்தது.